

Brussel, 22 december 2015
(OR. en)

15100/15

**Interinstitutioneel dossier:
2013/0255 (APP)**

EPPO 48
EUROJUST 202
CATS 135
FIN 881
COPEN 345
GAF 54

NOTA

van:	het voorzitterschap
aan:	de delegaties
nr. vorig doc.:	9372/1/15 REV 1, 12621/15, 14718/15
Betreft:	Voorstel voor een verordening van de Raad tot instelling van het Europees Openbaar Ministerie - <i>Voortgangsverslag</i>

Ontwikkelingen onder het Luxemburgse voorzitterschap

De ontwerpverordening betreffende het Europees Openbaar Ministerie (EPPO) was onder Luxemburgs voorzitterschap een van de prioriteiten op het gebied van JBZ. Over het voorstel is tijdens 16 werkdagen onderhandeld in de Groep Copen (waarvan 5 dagen in het kader van de Vrienden van het voorzitterschap) en tijdens 2 werkdagen in een themavergadering van de JBZ-raden. Daarnaast zijn onderdelen van het dossier besproken tijdens twee bijeenkomsten van het CATS, in oktober en in december door de ministers in de Raad (JBZ), en in juli tijdens de informele bijeenkomst van ministers van Justitie en ministers van Binnenlandse Zaken. Bij de onderhandelingen lag het accent op de artikelen 17 tot en met 36 van de ontwerpverordening. De sfeer was telkens zeer constructief.

In de Raad van 8 oktober 2015 was er onder de ministers zeer brede steun voor de artikelen 24 tot en met 33 en artikel 35 van de ontwerptekst van het voorzitterschap. In het verlengde daarvan heeft de Raad van 3 december 2015 zeer brede steun uitgesproken voor de ontwerptekst van het voorzitterschap wat betreft de artikelen 17 tot en met 23, en sommige aspecten van artikel 28a die tijdens de Raad van oktober buiten de politieke besprekingen waren gebleven. Het gaat om de kernartikelen waarin het functioneren van het toekomstige Europees Openbaar Ministerie wordt bepaald, onder meer de bevoegdheid, de bevoegdheidsuitoefening, onderzoeksmaatregelen en grensoverschrijdende onderzoeken. Omdat tijdens de beide Raadszittingen voorbehouden gehandhaafd bleven en vragen werden opgeworpen, werd overeengekomen om de artikelen 17 tot en met 35 voorlopig te bevriezen en de horizontale aspecten opnieuw ter hand te nemen na de bespreking van de volledige tekst.

Stand van zaken

In aansluiting op de Raad van december heeft het voorzitterschap een geconsolideerde versie van de artikelen 1 tot en met 35 van de ontwerpverordening opgesteld, aangezien over die artikelen door nagenoeg alle ministers voorlopige overeenstemming was bereikt tijdens de Raadszittingen van 15 juni 2015¹, 8 oktober 2015² en 3 december 2015³, en die artikelen worden geacht bevroren te zijn totdat het resterende deel van de tekst is besproken. In de geconsolideerde versie is een aantal technische aanpassingen aangebracht, met name om ervoor te zorgen dat de verwijzingen kloppen. De geconsolideerde versie gaat in bijlage dezes.

¹ Doc. 9372/1/15 EPPO 30 EUROJUST 112 CATS 59 FIN 393 COPEN 142 GAF 15.

² Doc. 12621/15 EPPO 37 EUROJUST 168 CATS 98 FIN 660 COPEN 256 GAF 39.

³ Doc. 14718/15 EPPO 47 EUROJUST 199 CATS 129 FIN 858 COPEN 334 GAF 53.

Ontwerp voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot instelling van het Europees Openbaar Ministerie

HOOFDSTUK 1

ONDERWERP EN DEFINITIES

Artikel 1

Onderwerp

Bij deze verordening wordt het Europees Openbaar Ministerie ingesteld, en worden de regels betreffende het functioneren ervan vastgesteld.

Artikel 2

Definities⁴

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a) "persoon": elke natuurlijke persoon of rechtspersoon;
- b) "financiële belangen van de Unie": alle ontvangsten, uitgaven en activa die worden gedekt door, zijn verworven in het kader van, of zijn verschuldigd aan de begroting van de Unie en de begrotingen van de instellingen, organen, instanties en agentschappen die op grond van de Verdragen zijn opgericht, en de begrotingen die zij beheren en controleren;
- c) "administratieve persoonsgegevens": alle persoonsgegevens die door het Europees Openbaar Ministerie worden verwerkt, met uitzondering van operationele persoonsgegevens;

⁴ Aan dit artikel wordt pas de laatste hand gelegd zodra de volledige tekst van de verordening bekend is. De definities zullen, net als de tekst in het algemeen, moeten worden aangepast met het oog op consistentie met de definities die uiteindelijk in de PIF-richtlijn worden opgenomen. Het punt van overeenstemming met het EU-recht moet verder worden onderzocht. Moet worden aangepast aan de definitieve definitie van de financiële belangen van de Unie in de PIF-richtlijn. IE merkt op dat dit punt onnodig lijkt.

- d) "operationele persoonsgegevens": alle [zaakgerelateerde] persoonsgegevens die door het Europees Openbaar Ministerie worden verwerkt voor de in artikel [37 van *het oorspronkelijke Commissievoorstel*] beschreven doeleinden;
- e) "personeel van het Europees Openbaar Ministerie": personeel, op centraal niveau, dat aan het college, de vaste kamers, de Europees hoofdaanklager, de Europees aanklagers en de gedelegeerd Europees aanklagers steun verleent in de dagelijkse activiteiten voor de uitvoering van de taken van het Europees Openbaar Ministerie in het kader van deze verordening;
- f) "gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt": de gedelegeerd Europees aanklager die verantwoordelijk is voor de onderzoeken en vervolgingen die hij heeft ingesteld, die hem zijn toegewezen of die hij heeft overgenomen met gebruikmaking van het evocatierecht;
- g) "assistent-gedelegeerd Europees aanklager": de gedelegeerd Europees aanklager die gevestigd is in een andere lidstaat dan de lidstaat van de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt, waar een hem toegewezen onderzoek of een andere maatregel zal worden uitgevoerd.

HOOFDSTUK II

Instelling, taken en basisbeginselen van het Europees Openbaar Ministerie

Artikel 3

Instelling

1. Het Europees Openbaar Ministerie wordt ingesteld als orgaan van de Unie.
2. Het Europees Openbaar Ministerie heeft rechtspersoonlijkheid.
3. Het Europees Openbaar Ministerie werkt samen met Eurojust en krijgt daarvan overeenkomstig artikel [57 van *het oorspronkelijke Commissievoorstel*] ondersteuning.

Artikel 4

Taken

Het Europees openbaar ministerie is belast met het instellen van onderzoek naar, het vervolgen en het voor het gerecht brengen van daders van, en medeplichtigen aan, strafbare feiten die de financiële belangen van de Unie [als bedoeld in Richtlijn 2015/xx/EU en bepaald bij deze verordening] schaden⁵. Met betrekking daartoe stelt het Europees Openbaar Ministerie onderzoeken in, stelt het daden van vervolging en treedt het op als openbaar aanklager bij de bevoegde rechtbanken van de lidstaten, totdat de zaak is afgesloten⁶.

Artikel 5

Basisbeginselen van het optreden

1. In zijn optreden eerbiedigt het Europees Openbaar Ministerie de rechten die in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zijn verankerd.
2. Het Europees Openbaar Ministerie is in zijn gehele optreden gebonden aan de beginselen rechtsstatelijkheid en evenredigheid⁷.
3. Onderzoeken en vervolgingen namens het Europees Openbaar Ministerie vallen onder deze verordening. Het nationale recht is van toepassing op aangelegenheden die niet bij deze verordening worden geregeld. Tenzij in deze verordening anders is bepaald, is het toepasselijke nationale recht het recht van de lidstaat waarvan de gedelegeerd Europees aanklager de zaak behandelt overeenkomstig artikel 12, lid 1. In zaken die zowel bij nationaal recht als bij deze verordening zijn geregeld, heeft de verordening voorrang.

⁵ IE stelt voor hier te verwijzen naar artikel 17.

⁶ De volgende overweging moet worden bekeken: "*De functies van openbaar aanklager bij de bevoegde rechtbanken gelden tot de beëindiging van de procedure, dat wil zeggen tot de definitieve vaststelling dat de verdachte of beklaagde het strafbare feit al dan niet heeft gepleegd, met inbegrip, indien van toepassing, van de strafoplegging en de uitkomst in een eventuele beroepsprocedure. De functies van vervolging zouden bijvoorbeeld vertegenwoordiging in procedures voor de hoogste rechtscolleges van een lidstaat door de hoogste vervolgingsinstanties, zoals de advocaat-generaal, kunnen uitsluiten, met name als zij eerder het doel van rechtsbedeling dan strafvervolging dienen.*".

⁷ IT stelt voor hier het legaliteitsbeginsel toe te voegen. PT: onderschrijft de bedenking van IT, maar meent dat de kwestie in het kader van artikel 22 kan worden geregeld.

4. Het Europees Openbaar Ministerie voert zijn onderzoek op onafhankelijke wijze en vergaart al het ter zake dienende bewijs⁸, ongeacht of het bezwarend dan wel ontlastend is.
5. Het Europees Openbaar Ministerie stelt onderzoeken in en verricht deze onverwijld.
6. De bevoegde nationale instanties verlenen actief bijstand en ondersteuning bij de door het Europees Openbaar Ministerie ingestelde onderzoeken en vervolgingen. Maatregelen, beleid en procedures op grond van deze verordening worden geleid door het beginsel loyale samenwerking^{9 10}.

Artikel 6

Onafhankelijkheid en verantwoordingsplicht

1. Het Europees Openbaar Ministerie is onafhankelijk. De Europees hoofdaanklager, de plaatsvervangend Europees hoofdaanklagers, de Europees aanklagers, de gedelegeerd Europees aanklagers, en het personeel van het Europees Openbaar Ministerie handelen in het belang van de gehele Unie, als bepaald bij wet, en vragen noch aanvaarden, in de functie die zij krachtens deze verordening uitoefenen, instructies van een externe persoon, een lidstaat of een instelling, orgaan, instantie of agentschap van de Unie. De lidstaten en de instellingen, organen, instanties of agentschappen van de Unie respecteren de onafhankelijkheid van het Europees Openbaar Ministerie en trachten niet het te beïnvloeden bij het vervullen van zijn taken.
2. Het Europees Openbaar Ministerie legt aan het Europees Parlement, de Raad en de Europese Commissie verantwoording over zijn algemeen optreden af, en stelt jaarverslagen op overeenkomstig artikel 6a.

⁸ SI: in deze en andere bepalingen kan de rol van onderzoeksrechters in zaken die bij het EPPO in behandeling zijn, worden verduidelijkt.

⁹ Een bijbehorende overweging van de volgende strekking zou kunnen worden toegevoegd: *"In het licht van de loyale samenwerking dienen zowel het EPPO als de bevoegde nationale autoriteiten elkaar te informeren met het oog op een efficiënte criminaliteitsbestrijding. Ook in zaken die niet onder zijn bevoegdheid vallen, dient het EPPO de bevoegde nationale autoriteiten in kennis te stellen van eventuele feiten die onder zijn aandacht zijn gebracht of waarvan autonoom kennis is genomen, en die een strafbaar feit zouden kunnen vormen, zoals een valse getuigenis. Dergelijke zaken zouden allerlei feiten kunnen omvatten die, met het oog op een efficiënte criminaliteitsbestrijding, niet aan de aandacht van de bevoegde nationale autoriteiten mogen ontsnappen."*

¹⁰ In de tekst van de verordening (bijvoorbeeld in hoofdstuk VIII, in hoofdstuk IX of in artikel 69 van het oorspronkelijke Commissievoorstel) wordt de volgende bepaling ingevoegd: *"Wanneer onder het administratief recht ressorterende terugvorderings- of inningsprocedures worden uitgesteld als gevolg van besluiten die door het Europees Openbaar Ministerie of nationale vervolgingsinstanties zijn genomen in samenhang met onderzoeken of vervolgingen ter bescherming van de financiële belangen van de Europese Unie, komen eventuele financiële tekorten niet ten laste van de nationale begroting van de betrokken lidstaat."*

Artikel 6a

Verslaglegging

1. Elk jaar stelt het Europees Openbaar Ministerie een openbaar jaarverslag¹¹ over zijn algemeen optreden op in de officiële talen van de instellingen van de Unie en publiceert het dat verslag. Het zendt dit verslag toe aan het Europees Parlement en de nationale parlementen, alsook aan de Raad en de Commissie.
2. De Europees hoofdaanklager verschijnt eenmaal per jaar voor het Europees Parlement en de Raad, en voor de nationale parlementen op hun verzoek, om verslag uit te brengen over het algemeen optreden van het Europees Openbaar Ministerie, onverminderd diens zwijg- en geheimhoudingsplicht ten aanzien van individuele zaken en persoonsgegevens. De Europees hoofdaanklager kan voor hoorzittingen die door de nationale parlementen worden belegd, door een van de plaatsvervangers worden vervangen.

HOOFDSTUK III

STATUS, STRUCTUUR EN ORGANISATIE VAN HET EUROPEES OPENBAAR MINISTERIE

AFDELING 1

STATUS EN STRUCTUUR VAN HET EUROPEES OPENBAAR MINISTERIE

Artikel 7

Structuur van het Europees Openbaar Ministerie

1. Het Europees Openbaar Ministerie is een ondeelbaar orgaan van de Unie en treedt op als één dienst met een gedecentraliseerde structuur.
2. Het Europees Openbaar Ministerie bestaat uit een centraal en een decentraal niveau.
3. Het centrale niveau is het Centraal Openbaar Ministerie, op de plaats waar de zetel gevestigd is. Het Centraal Openbaar Ministerie bestaat uit het college, de vaste kamers, de Europees hoofdaanklager, diens plaatsvervangers en de Europees aanklagers.

¹¹ Er wordt een overweging toegevoegd waarin de inhoud van het jaarverslag verder wordt verduidelijkt: "*Het verslag van het Europees Openbaar Ministerie dient jaarlijks te worden opgesteld, en dient minimaal alle relevante statistische gegevens over de werkzaamheden van het Openbaar Ministerie te bevatten.*".

4. Het decentrale niveau wordt gevormd door de gedelegeerd Europees aanklagers in de lidstaten.
5. Het Centraal Openbaar Ministerie en de gedelegeerd Europees aanklagers worden in de uitoefening van hun taken uit hoofde van deze verordening bijgestaan door het personeel van het Europees Openbaar Ministerie.

Artikel 8 **Het college**

1. Het college van het Europees Openbaar Ministerie bestaat uit de Europees hoofdaanklager en één Europees aanklager per lidstaat. De Europees hoofdaanklager zit de vergaderingen van het college voor en is belast met de voorbereiding ervan.
2. Het college komt op gezette tijden bijeen en is verantwoordelijk voor de algemene supervisie¹² over het optreden van het Openbaar Ministerie. Het neemt besluiten over strategische aangelegenheden, evenals over algemene aangelegenheden die voortvloeien uit individuele zaken¹³, met name om het vervolgingsbeleid van het Europees Openbaar Ministerie in de gehele Unie coherentie, efficiëntie en consistentie te verlenen, alsook over besluiten over andere in deze verordening genoemde aangelegenheden. Het college neemt geen operationele besluiten in individuele zaken. Het reglement van orde voorziet in de modaliteiten van de algemene supervisie over het optreden en de besluiten over strategische en algemene aangelegenheden van het college in overeenstemming met dit artikel.

¹² In dit document wordt met de termen "*algemene supervisie*", "*monitoring en leiding*" en "*toezicht*" op onderscheiden controleactiviteiten gedoeld. Deze termen zullen in de overwegingen nader moeten worden toegelicht in onderstaande zin:

- ✓ met "*algemene supervisie*" wordt gedoeld op een algemeen beheer van de activiteiten van het Openbaar Ministerie, in het kader waarvan alleen instructies worden gegeven over aangelegenheden die een horizontaal belang hebben voor het Openbaar Ministerie;
- ✓ met "*monitoring en leiding*" wordt gedoeld op bepaalde duidelijke bevoegdheden om in voorkomend geval individuele onderzoeken en vervolgingen te monitoren en te leiden;
- ✓ met "*toezicht*" wordt een grondiger en veeleer ononderbroken supervisie over de onderzoeken en vervolgingen bedoeld, daaronder begrepen, wanneer dat noodzakelijk is, het optreden en het geven van instructies in aangelegenheden in verband met onderzoeken en vervolgingen. Voor PT en SI is deze voorlopige definitie wellicht niet aanvaardbaar, omdat deze een inbreuk op het in hun nationale recht en in hun Grondwet verankerde beginsel van autonomie van hun nationale openbare aanklagers zou impliceren. Om die reden stelt SI voor om in de hele tekst "*toezichthoudende*" te vervangen door "*leidinggevende*".

¹³ Er zou kunnen worden gedacht aan een overweging met de volgende tekst: "*Het college dient besluiten te nemen over strategische aangelegenheden, mede wat betreft het bepalen van de prioriteiten en het beleid van het Openbaar Ministerie, alsmede over algemene vraagstukken die naar aanleiding van individuele zaken rijzen, bijvoorbeeld in verband met de toepassing van de verordening, de correcte uitvoering van het beleid van het Openbaar Ministerie, dan wel ten aanzien van principiële kwesties of vraagstukken die van aanzienlijk belang zijn voor de ontwikkeling van een coherent vervolgingsbeleid van het Openbaar Ministerie. De besluiten van het college over algemene vraagstukken dienen een beleidsmatig karakter te hebben en mogen geen afbreuk doen aan de onderzoeks- en vervolgingsplicht in overeenstemming met deze verordening en het nationale recht.*".

3. Op voorstel van de Europees hoofdaanklager en in overeenstemming met het reglement van orde stelt het college vaste kamers in.
4. Het college stelt het reglement van orde van het Europees Openbaar Ministerie vast overeenkomstig artikel 16, en bepaalt voorts de verantwoordelijkheden voor de uitoefening van de ambten van de leden van het college en het personeel van het Europees Openbaar Ministerie.
5. Tenzij anders in deze verordening bepaald, neemt het college zijn besluiten bij gewone meerderheid. Elk lid van het college heeft het recht een stemming te laten houden over aangelegenheden waarover het college moet besluiten. Elk lid van het college heeft één stem. De Europees hoofdaanklager heeft bij staking van stemmen in het college een beslissende stem¹⁴.

Artikel 9

De vaste kamers¹⁵

1. De vaste kamers¹⁶ worden voorgezeten door de Europees hoofdaanklager of een van diens plaatsvervangers, of een Europees aanklager die overeenkomstig het reglement van orde wordt benoemd tot voorzitter¹⁷. De vaste kamer heeft twee bijkomende vaste leden. Het aantal vaste kamers, de samenstelling en de bevoegdheidsverdeling tussen de kamers zijn afgestemd op de functionele behoeften van het Europees Openbaar Ministerie en worden vastgesteld overeenkomstig het reglement van orde¹⁸.

¹⁴ Er moet een overweging met de volgende tekst worden ingevoegd: *"Het college stelt alles in het werk om een consensus te bereiken. Indien er geen consensus kan worden bereikt, moeten besluiten worden genomen via stemming."*

¹⁵ SE, gesteund door CY, CZ, FI, HR, HU, IE, MT, NL, PT en SI, blijft bij zijn algemene zienswijze dat een stelsel waarbij de gedelegeerd Europees aanklagers verantwoordelijk zijn voor het nemen van het leeuwendeel van de praktische besluiten, het EPPO aanzienlijk effectiever zou maken. De gedelegeerd Europees aanklagers dienen in de zaken die door hen worden behandeld, zo veel mogelijk de noodzakelijke besluiten te nemen. SE staat nog steeds op het standpunt dat de verordening in die zin moet worden aangepast. Dat kan op verschillende manieren gestalte krijgen, maar bij voorkeur door het inkorten van de lijst van door de kamers te nemen besluiten in artikel 9. Ook andere opties zijn het overwegen waard, zoals uitgebreidere mogelijkheden voor de vaste kamers om hun bevoegdheden aan de gedelegeerd Europees aanklagers te delegeren en/of het invoeren van ruime mogelijkheden tot het gebruik van schriftelijke of stilzwijgende procedures. FR daarentegen is van mening dat dergelijke regelingen de bevoegdheden van het centrale niveau van het EPPO zouden verzwakken.

¹⁶ Het LU voorzitterschap stelt de volgende overweging voor: *"In het reglement van orde dient voor de vaste kamers een systeem van permanente dienstverlening te worden ingesteld teneinde de continuïteit van de dienst te waarborgen voor zaken waarin de bevoegde vaste kamer nog niet is aangesteld."*

¹⁷ Gedacht moet worden aan het opnemen van een overweging met de volgende tekst: *"Bij de administratieve instelling van het EPPO, of zo nodig in een later stadium, dient in beginsel een Europees aanklager tot voorzitter van de vaste kamer te worden benoemd indien er niet genoeg plaatsvervangers zijn."*

¹⁸ Er moet een overweging met de volgende tekst worden ingevoegd: *"De samenstelling van de vaste kamer dient te worden bepaald overeenkomstig het reglement van orde, op grond waarvan onder andere in de mogelijkheid kan worden voorzien dat een Europees aanklager lid is van meer dan één vaste kamer indien zulks passend is om zo veel mogelijk voor een gelijke werklast van de afzonderlijke Europees aanklagers te zorgen."*

Het aantal vaste kamers en de bevoegdheidsverdeling zorgen voor een gelijke verdeling van de werkbelasting aan de hand van een systeem van toewijzing van zaken op willekeurige basis en voorzien, in uitzonderlijke gevallen, wanneer dit nodig is voor de goede werking van het Europees Openbaar Ministerie, in procedures voor afwijkingen van het beginsel van de willekeurige toewijzing, wanneer de Europees hoofdaanklager daartoe besluit.¹⁹

2. De vaste kamers sturen de onderzoeken en vervolgingen aan die door de gedelegeerd Europees aanklagers worden gevoerd, en monitoren deze, in overeenstemming met de leden 3, 3a en 4 van dit artikel²⁰. Zij zorgen tevens voor de coördinatie van de onderzoeken en de vervolgingen in grensoverschrijdende zaken en voor de uitvoering van de door het college genomen besluiten, een en ander overeenkomstig artikel 8, lid 2.
- 3.²¹ De vaste kamers nemen onderstaande besluiten in overeenstemming met de voorwaarden en procedures in deze verordening, indien nodig na herziening van een door de behandelende gedelegeerd Europees aanklager ingediend ontwerpbesluit:
 - a) een zaak voor het gerecht brengen in overeenstemming met artikel 30, leden 1, 2, en 3²²;
 - b) een zaak seponeren in overeenstemming met artikel 33, lid 1, punten a) tot en met f)²³;
 - c) een zaak seponeren door middel van een schikking in overeenstemming met [artikel 34]
 - [d) een zaak verwijzen naar de nationale autoriteiten in overeenstemming met artikel 28a, lid 1 of lid 2
 - e) een zaak heropenen in overeenstemming met artikel 33, lid 2²⁴.

¹⁹ Gedacht moet worden aan het opnemen van de volgende overweging: "*Bij de toewijzing van de zaken tussen de vaste kamers moet worden gezorgd voor verdeling volgens vooraf vastgestelde criteria en in willekeurige volgorde, teneinde voor zover mogelijk voor een gelijke verdeling van de werklast te zorgen.*"

²⁰ De Commissie bepleit ook een oplossing waarbij een van de leden van een vaste kamer - ongeacht zijn nationaliteit - als rapporteur van de zaak wordt aangewezen, zodat de neutraliteit van de rapporteur kan worden gewaarborgd. PT en SI zouden uitsluiten dat de vaste kamer het recht krijgt om te interveniëren in individuele zaken, behalve wanneer het werk stilligt of overduidelijk vertraging heeft opgelopen. PT en SI: het begrip "monitoring" moet in een overweging als volgt worden toegelicht: "*De monitorende rol van de vaste kamer heeft betrekking op een algemene supervisie waarbij in het algemeen instructies kunnen worden gegeven in gevallen waarin het werk stilligt of overduidelijk vertraging heeft opgelopen.*". AT, RO, DE, IT, LT, BG, ES, FR en de Commissie zijn tegen deze overweging.

²¹ De leden 3 en 3a van artikel 9 worden verder uitgewerkt en afgerond zodra andere verwante bepalingen vervolledigd zijn.

²² CZ en PT maken bezwaar tegen de bevoegdheid van de vaste kamer om te besluiten of een zaak voor het gerecht wordt gebracht. Naar de mening van CZ moet deze bevoegdheid bij de gedelegeerd Europees aanklagers liggen.

²³ PT gaat niet akkoord met de bevoegdheid van de vaste kamer om een zaak te seponeren om redenen in verband met de autonomie van de magistraten en de efficiëntie van de procedure. PT bepleit een ingrijpen achteraf of een toetsingsregeling via een stilzwijgende procedure.

²⁴ Het LU voorzitterschap is van oordeel dat punten d) en e) ingevoegd moeten worden om het verband met de nieuwe versie van de artikelen 28a en 33 tot stand te brengen.

- 3a. De vaste kamers nemen, indien nodig, onderstaande besluiten in overeenstemming met de voorwaarden en procedures in deze verordening:
- a) de gedelegeerd Europees aanklager opdracht geven een onderzoek in te stellen overeenkomstig de regels in artikel 22, leden 1 tot en met 4, wanneer er geen onderzoek is ingesteld;
 - b) de gedelegeerd Europees aanklager opdracht geven een zaak te evoceren in overeenstemming met artikel 22a, lid 5, indien de zaak niet is geëvoceerd;
 - c) verwijzen naar de strategische aangelegenheden of algemene kwesties van het college die voortkomen uit individuele zaken, in overeenstemming met artikel 8, lid 2;
 - d) een zaak toewijzen in overeenstemming met artikel 22, lid 3;
 - e) een zaak elders toewijzen in overeenstemming met artikel 22, lid 5, en artikel 23, lid 3;
 - [i) het besluit van een Europees aanklager om zelf het onderzoek in te stellen in overeenstemming met artikel 23, lid 4, goedkeuren.]
4. De bevoegde vaste kamer kan, via de Europees aanklager die toeziet opeen onderzoek of een vervolging, in specifieke zaken in overeenstemming met de toepasselijke nationale wetgeving²⁵ instructies geven²⁶ aan de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt, wanneer zulks nodig is voor een efficiënte aanpak van het onderzoek of de vervolging, of in het belang is van de rechtspraak of een coherent functioneren van het Europees Openbaar Ministerie.
5. De vaste kamer neemt met gewone meerderheid besluiten. De kamer gaat over tot stemming op verzoek van een van de leden. Elk lid heeft één stem. In geval van staking van stemmen heeft de voorzitter de beslissende stem. De besluiten worden in overleg genomen tijdens vergaderingen van de kamers op basis van, in voorkomend geval,²⁷ het ontwerpbesluit dat wordt voorgesteld door de behandelende gedelegeerd Europees aanklager.

²⁵ Er moet een overweging worden ingevoegd met als strekking dat de toezichthoudende Europees aanklager een actieve plicht heeft om na te gaan of de instructie met zijn nationale recht strookt en om de vaste kamer te informeren indien dit niet het geval is.

²⁶ De volgende overweging zal worden gezien: "*De gedelegeerd Europees aanklagers dienen verplicht te zijn de instructies van het Centraal Openbaar Ministerie op te volgen. Indien een gedelegeerd Europees aanklager van mening is dat de instructie van hem zou verlangen dat hij een maatregel moet nemen die niet zou stroken met het nationale recht, dient hij te verzoeken om herziening van het besluit en dient hij uiteindelijk in de gelegenheid te worden gesteld de instructie niet op te volgen en erom te verzoeken dat hij van de verantwoordelijkheid voor het behandelen van de zaak wordt ontheven.*". IT en RO zijn tegen de formulering van deze overweging.

²⁷ De volgende overweging moet worden bekeken: "*De vaste kamers dienen zich bij het vaststellen van de besluiten overeenkomstig artikel 9, lid 3, te baseren op een door de behandelende gedelegeerd Europees aanklager voorgesteld ontwerpbesluit. In uitzonderlijke gevallen dient de kamer echter de mogelijkheid te hebben een besluit te nemen zonder een ontwerpbesluit van de behandelende gedelegeerd Europees aanklager. In dergelijke gevallen kan de Europees aanklager die toezicht houdt op de zaak, een dergelijk ontwerpbesluit ter tafel leggen.*" CZ en SI zouden in de laatste zin het woord

Alle stukken van een zaak zijn op verzoek toegankelijk voor de bevoegde vaste kamer met het oog op de voorbereiding van de besluiten.²⁸

- 5a. De vaste kamers kunnen uitsluitend ten aanzien van artikel 33, lid 1, punten a) tot en met e), besluiten om hun beslissingsbevoegdheid uit hoofde van lid 3, punt a) of punt b), te delegeren aan de Europees aanklager die op de zaak toeziet in overeenstemming met artikel 11, lid 1, indien dit terdege kan worden gemotiveerd onder verwijzing naar de ernst van het strafbare feit²⁹ of naar de complexiteit van de procedure in de individuele zaak, met betrekking tot een strafbaar feit dat schade heeft berokkend, of dat waarschijnlijk zal doen, aan de financiële belangen van de Unie voor een bedrag van minder dan 100 000 EUR. Het reglement van orde bevat richtsnoeren ter waarborging van de consistente toepassing binnen het Openbaar Ministerie³⁰.

De kamer doet kennisgeving van elk besluit om beslissingsbevoegdheid aan de Europees hoofdaanklager te delegeren. Zodra die informatie ontvangen is, kan de Europees hoofdaanklager binnen drie dagen de kamer verzoeken haar besluit te herzien, indien hij van mening is dat het belang om de samenhang van de onderzoeken en vervolgingen van het Openbaar Ministerie te garanderen, dit vereist. Indien de Europees hoofdaanklager lid van de betrokken kamer is, oefent een van zijn plaatsvervangers het recht uit om die herziening te verzoeken.

De toezichthoudende Europees aanklager brengt aan de vaste kamer verslag uit over de uiteindelijke berechting/sluiting van de zaak, alsmede over alle informatie of elke situatie die volgens hem waarschijnlijk een nieuwe beoordeling vereist van de mogelijkheid om de delegatie te handhaven, met name in zaken als bedoeld in artikel 30, lid 2.

Een delegatie kan te allen tijde worden ingetrokken op verzoek van een van de leden van de vaste kamer, en hierover wordt een besluit genomen in overeenstemming met lid 5. Een delegatie wordt ingetrokken wanneer een gedelegeerd Europees aanklager in de plaats van de Europees aanklager is getreden overeenkomstig artikel 14, lid 7.

Met het oog op een coherente toepassing van het delegatiebeginsel brengt elke vaste kamer jaarlijks verslag uit aan het college over het delegatiegebruik.

"kan" vervangen door moet". CZ zou graag zien dat de term "*in voorkomend geval*" in lid 5 (en derhalve ook in lid 3) wordt geschrapt, of ten minste dat duidelijk wordt vermeld dat in de uitzonderlijke gevallen waarin de vaste kamers een besluit aannemen zonder een ontwerpbesluit van de behandelende gedelegeerd Europees aanklager, zij een dergelijk besluit moeten baseren op een ontwerpvoorstel van de Europees aanklager die toeziet op de zaak.

²⁸ Er moet een overweging met de volgende tekst worden bekeken: "*De werkzaamheden van het EPPO dienen in beginsel in elektronische vorm te worden verricht.*".

²⁹ De volgende overweging moet worden bekeken: "*Bij de beoordeling van de ernst van een strafbaar feit dient met name rekening te worden gehouden met de gevolgen op het niveau van de Unie.*".

³⁰ BE en LT maken een voorbehoud bij dit lid.

- 5b. Het reglement van orde staat de vaste kamers toe besluiten te nemen via een schriftelijke procedure die uitgebreid in het reglement van orde moet worden beschreven.

Alle besluiten en instructies bedoeld in de leden 3, 3a, 4 en 5a worden schriftelijk vastgelegd en gaan deel uitmaken van het dossier.

6. Behalve de vaste leden neemt de Europees aanklager die overeenkomstig artikel 11, lid 1, toezicht houdt op een onderzoek of een vervolging, deel aan het overleg in de vaste kamer. De Europees aanklager heeft stemrecht, behalve voor de besluiten van de vaste kamer over een delegatie of intrekking van een delegatie overeenkomstig artikel 9, lid 5a, over de toewijzing en nieuwe toewijzing krachtens artikel 22, leden 3, 4 en 5, en artikel 22a, lid 5, en over het voor het gerecht brengen van zaken (artikel 30, lid 2) waarvoor meer lidstaten rechtsmacht hebben, en in de in artikel 26, lid 7, beschreven gevallen³¹.

Een vaste kamer kan ook, op verzoek van een Europees aanklager of een gedelegeerd Europees aanklager of op eigen initiatief, andere Europees aanklagers of gedelegeerd Europees aanklagers die bij een zaak betrokken zijn, uitnodigen haar vergaderingen bij te wonen, zonder stemrecht.

7. De voorzitters van de vaste kamers houden, overeenkomstig het reglement van orde, het college op de hoogte van de overeenkomstig dit artikel genomen besluiten, zodat het college zijn rol kan vervullen in overeenstemming met artikel 8, lid 2.

Artikel 10

De Europees hoofdaanklager en de plaatsvervangers

1. Het Europees Openbaar Ministerie staat onder leiding van de Europees hoofdaanklager. De Europees hoofdaanklager organiseert het werk van het Europees Openbaar Ministerie, stuurt het optreden ervan aan en neemt besluiten overeenkomstig deze verordening en het reglement van orde.
2. Er worden [twee] plaatsvervangers benoemd om de Europees hoofdaanklager bij te staan bij het verrichten van zijn taken en om hem te vervangen indien hij afwezig of verhinderd is.

³¹ De Commissie heeft bedenkingen bij het stemrecht voor de toezichthoudende Europees aanklager; volgens haar moeten de stemrechten in de kamer beperkt blijven tot "neutrale" leden en zou het niet passend zijn om stemrecht te geven aan slechts één van mogelijk meer meerdere Europees aanklagers die bij de zaak betrokken kunnen zijn. MT wenst dat de gedelegeerd Europees aanklagers in alle zaken stemrecht hebben.

3. De Europees hoofdaanklager vertegenwoordigt het Europees Openbaar Ministerie tegenover de instellingen van de Unie en van de lidstaten, en tegenover derden. De Europees hoofdaanklager kan zijn taken met betrekking tot vertegenwoordiging aan een van zijn plaatsvervangers of een Europees aanklager delegeren.

Artikel 11

De Europees aanklagers³²

1. De Europees aanklagers houden, namens de vaste kamer³³ en met inachtneming van de instructies die de kamer heeft gegeven in overeenstemming met artikel 9, lid 3, lid 3a en lid 4, toezicht op de onderzoeken en vervolgingen waarvoor de gedelegeerd Europees aanklagers die de zaak behandelen in hun lidstaat van herkomst, verantwoordelijk zijn³⁴. De Europees aanklagers dienen samenvattingen in van de zaken onder hun supervisie en, indien van toepassing, voorstellen voor besluiten die moeten worden genomen door deze kamer, op basis van ontwerpbesluiten die zijn opgesteld door de gedelegeerd Europees aanklagers.

In het reglement van orde wordt, onverminderd artikel 14, lid 7, voorzien in een mechanisme voor vervanging tussen Europees aanklagers ingeval de toezichthoudende Europees aanklager tijdelijk³⁵ afwezig is of om andere redenen niet beschikbaar is voor het vervullen van de functies van de Europees aanklagers. De plaatsvervangend Europees aanklager mag alle taken van een Europees aanklager vervullen, maar mag geen onderzoek verrichten als bedoeld in artikel 23, lid 4.

2. De toezichthoudende Europees aanklagers mogen, in overeenstemming met de toepasselijke nationale wetgeving en de instructies van de bevoegde vaste kamer, in bepaalde gevallen instructies geven aan de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt, wanneer zulks nodig is voor een efficiënte aanpak van het onderzoek of de vervolging, of in het belang is van de rechtspraak en een coherent functioneren van het Europees Openbaar Ministerie.

³² CY en MT geven de voorkeur aan de vorige versie van lid 3, volgens welke de Europees aanklagers andere dan hun eigen taken zouden mogen vervullen.

³³ PT en SI zijn tegen het idee dat Europees aanklagers namens de vaste kamer toezicht houden op onderzoeken en vervolgingen.

³⁴ Cie en BG zijn tegen toevoeging van de woorden '*in hun lidstaat van herkomst*'. De Commissie stelt voor dat een Europees aanklager in bepaalde omstandigheden zou kunnen verzoeken dat de supervisie op individuele zaken in zijn lidstaat van herkomst wordt toegewezen aan een Europees aanklager van een andere lidstaat van herkomst.

³⁵ De opname van een overweging kan worden overwogen: "*De regeling van plaatsvervanging moet in beginsel worden gebruikt wanneer de Europees aanklager zijn taken gedurende korte tijd niet kan uitoefenen, bijvoorbeeld wegens vakantie of ziekte.*"

3. De Europees aanklagers fungeren als contactpersoon en informatiekanaal tussen de vaste kamers en de gedelegeerd Europees aanklagers in hun respectieve lidstaten van herkomst en houden toezicht op de uitvoering van de taken van het Europees Openbaar Ministerie in hun lidstaat, in nauw overleg met de gedelegeerd Europees aanklagers. De Europees aanklagers zorgen er overeenkomstig deze verordening en het reglement van orde voor dat alle relevante informatie van het Centraal Openbaar Ministerie wordt verstrekt aan de gedelegeerd Europees aanklagers en omgekeerd.

Artikel 12

De gedelegeerd Europees aanklagers

1. De gedelegeerd Europees aanklagers treden namens het Europees Openbaar Ministerie in hun respectieve lidstaten op³⁶ en hebben dezelfde bevoegdheden als nationale aanklagers met betrekking tot onderzoeken, vervolgingen en het voor de rechter brengen van zaken, naast en behoudens de bijzondere bevoegdheden en status die zij hebben onder de in deze verordening vervatte voorwaarden.

De gedelegeerd Europees aanklagers zijn verantwoordelijk voor de onderzoeken en vervolgingen die zij hebben ingesteld, die hun zijn toegewezen of die zij met gebruikmaking van hun advocatie-recht hebben overgenomen. De gedelegeerd Europees aanklagers moeten de aanwijzingen en instructies opvolgen van de vaste kamer die is belast met een zaak, alsmede de instructies van de toezichthoudende Europees aanklager.

³⁶ De volgende overweging moet worden gezien: *"De gedelegeerd Europees aanklagers maken volwaardig deel uit van het Europees Openbaar Ministerie en als zodanig handelen zij, bij het onderzoeken en vervolgen van misdrijven waarvoor het EPPO bevoegd is, uitsluitend namens het EPPO op het grondgebied van hun lidstaat. Dit brengt mee dat zij uit hoofde van deze verordening een functioneel en juridisch onafhankelijke status krijgen, die verschilt van enige status onder nationaal recht, inclusief die van nationaal aanklager. Ondanks hun status uit hoofde van deze verordening, zijn gedelegeerd Europees aanklagers gedurende hun ambtstermijn ook actief lid van het openbaar ministerie van hun lidstaat en verleent die lidstaat hun dezelfde bevoegdheden als de nationaal aanklagers."*

CY, IE en MT voeren aan dat in de overwegingen moet worden verduidelijkt dat de gedelegeerd Europees aanklagers instructies aan de politie moeten kunnen geven om onderzoek uit te voeren overeenkomstig het nationale rechtstelsel. Dergelijke overweging zou als volgt kunnen luiden: *"Bij het opvolgen van de aanwijzingen en instructies van de vaste kamer die met de zaak is belast, en de instructies van de toezichthoudende Europees aanklager, moet de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt verantwoordelijk zijn voor de onderzoeken overeenkomstig het nationale recht"*. DE en IT, gesteund door Cie, zijn tegen deze overweging.

De gedelegeerd Europees aanklagers zijn ook verantwoordelijk voor het voor het gerecht brengen van een zaak en hebben in het bijzonder de bevoegdheid een tenlastelegging te formuleren, deel te nemen aan de bewijsvoering en de beschikbare rechtsmiddelen aan te wenden in overeenstemming met het nationale recht.

2. In elke lidstaat zijn er twee³⁷ of meer gedelegeerd Europees aanklagers. De Europees hoofd-aanklager hecht, na raadpleging van de desbetreffende autoriteiten van de lidstaat en het bereiken van een akkoord met hen, zijn goedkeuring³⁸ aan het aantal gedelegeerd Europees aanklagers, alsook aan de functionele³⁹ en territoriale verdeling van bevoegdheden tussen de gedelegeerd Europees aanklagers in elke lidstaat.
3. De gedelegeerd Europees aanklagers kunnen als nationaal aanklager optreden, mits dit hen niet belet te voldoen aan de verplichtingen die krachtens deze verordening op hen rusten. Zij stellen de toezichthoudende Europees aanklager in kennis van de hun aldus opgedragen taken. Indien een gedelegeerd Europees aanklager vanwege dergelijke andere toezeggingen op enig moment niet in staat is zijn taken te vervullen, laat hij dat weten aan de toezichthoudende Europees aanklager, die in overleg treedt met de bevoegde nationale vervolgingsinstanties, teneinde te bepalen of voorrang moet worden gegeven aan hun uit deze verordening voortvloeiende functies. De Europees aanklager mag de vaste kamer voorstellen de zaak elders toe te wijzen overeenkomstig artikel 23, lid 3 en lid 4.

³⁷ Deze bepaling mag niet vooruitlopen op latere besprekingen, in het kader van de administratieve bepalingen in de tweede helft van de verordening, over het aantal ambten van gedelegeerd Europees aanklagers (voltijdequivalenten) dat uit de EU-begroting wordt bekostigd. De tekst in lid 2, en met name "*het aantal gedelegeerd Europees aanklagers*," zal misschien opnieuw moeten worden gezien in het kader van de bepalingen over de formele status van de gedelegeerd Europees aanklagers ("speciale adviseurs") en de financiële bepalingen.

³⁸ In de tekst wordt de volgende overweging opgenomen: "*Wanneer de Europees aanklager met de betrokken lidstaat overlegt over het aantal gedelegeerd Europees aanklagers en de functionele en territoriale verdeling van de bevoegdheden tussen de gedelegeerd Europees aanklagers in elke lidstaat, moet terdege rekening worden gehouden met de organisatie van het nationale OM.*"

³⁹ In de tekst wordt de volgende overweging opgenomen: "*Het begrip functionele verdeling van bevoegdheden van de gedelegeerd Europees aanklagers moet een taakverdeling mogelijk maken waarbij bepaalde gedelegeerd Europees aanklagers belast worden met zaken en het nemen van bepaalde specifieke besluiten over het instellen van onderzoeken, en anderen belast worden met het behandelen van bezwaren tegen die besluiten.*"

AFDELING 2

BENOEMING EN ONTSLAG VAN DE LEDEN VAN HET EUROPEES OPENBAAR MINISTERIE

*Artikel 13*⁴⁰

Benoeming en ontslag van de Europees hoofdaanklager

1. Het Europees Parlement en de Raad benoemen de Europees hoofdaanklager in onderlinge overeenstemming voor een ambtstermijn van zeven jaar, die niet kan worden verlengd. De Raad besluit bij gewone meerderheid van stemmen.
2. De Europees hoofdaanklager wordt geselecteerd uit kandidaten
 - a) die actief lid zijn van het openbaar ministerie of van de rechterlijke macht van de lidstaten, of actief Europees aanklager zijn;
 - b) wier onafhankelijkheid niet ter discussie staat;
 - c) die beschikken over de kwalificaties om in hun land in de hoogste vervolgende of rechterlijke functies te kunnen worden benoemd, en over de ter zake dienende praktische ervaring met nationale rechtsstelsels, financiële onderzoeken en met internationale justitiële samenwerking in strafzaken, of als Europees aanklager hebben gewerkt, en
 - d) die over voldoende bestuurservaring en -kwalificaties beschikken voor de functie.
3. Om kandidaten te selecteren wordt een openbare sollicitatieoproep in het Publicatieblad van de Europese Unie geplaatst, waarna een selectiepanel een shortlist van geschikte kandidaten opstelt en aan het Europees Parlement en de Raad voorlegt. Het panel zal bestaan uit 12 personen, gekozen uit voormalige leden van het Hof van Justitie en van de Rekenkamer, voormalige nationale leden van Eurojust, leden van de hoogste nationale rechtscolleges, hoge aanklagers en personen die bekend staan als kundige rechtsgeleerden, van wie er één wordt voorgedragen door het Europees Parlement⁴¹. De Raad stelt de werkwijze van het panel vast, alsmede, op voorstel van de Commissie, een besluit tot benoeming van de leden van het panel⁴².

⁴⁰ CY, PT, MT, HU, ES, HR en PL zouden liever zien dat de Europees hoofdaanklager gekozen wordt uit de leden van het college.

⁴¹ De volgende overweging moet worden toegevoegd: "*Er moet worden toegezien op een evenwichtige samenstelling van het panel, meer bepaald op basis van een zo breed mogelijke geografische spreiding en met betrekking tot de vertegenwoordigde nationale rechtsstelsels.*"

⁴² Er zal een overweging worden toegevoegd om, overeenkomstig artikel 291, lid 2, VWEU, de toekenning van uitvoeringsbevoegdheden aan de Raad terdege te motiveren.

- 3a. Indien een Europees aanklager wordt benoemd tot Europees hoofdaanklager, wordt zijn functie van Europees aanklager onverwijld ingevuld in overeenstemming met de procedure bedoeld in artikel 14, lid 1 en lid 2.
4. Het Hof van Justitie van de Europese Unie kan de Europees hoofdaanklager op verzoek van het Europees Parlement, de Raad of de Commissie ontslaan indien het van oordeel is dat hij zijn taken niet langer kan vervullen of ernstig wangedrag heeft vertoond.
5. Indien de Europees hoofdaanklager aftreedt, wordt ontslagen of om een andere reden zijn functie neerlegt, wordt de functie onmiddellijk ingevuld overeenkomstig de in de leden 1 tot en met 3 beschreven procedure.

Artikel 13a

Benoeming en ontslag van de plaatsvervangend Europees hoofdaanklagers

1. Het college⁴³ benoemt [twee] Europees aanklagers als plaatsvervangend Europees hoofdaanklager voor een hernieuwbare ambtstermijn van drie jaar, die echter niet langer zal zijn dan hun mandaat als Europees aanklager. Het selectieproces verloopt volgens het reglement van orde. De plaatsvervangend Europees hoofdaanklagers behouden hun status van Europees aanklager.
2. De regels en voorwaarden voor de uitoefening van de functie van plaatsvervangend Europees hoofdaanklager worden opgenomen in het reglement van orde. Indien een Europees aanklager niet langer in staat is zijn taken uit te oefenen als plaatsvervangend Europees hoofdaanklager, mag het college, in overeenstemming met het reglement van orde, besluiten dat hij niet meer zal werken als gedelegeerd Europees hoofdaanklager en zal worden ontslagen.
3. Indien een plaatsvervangend Europees hoofdaanklager aftreedt, wordt ontslagen of om een andere reden zijn functie van plaatsvervanger neerlegt, wordt de functie onmiddellijk ingevuld overeenkomstig de in lid 1 beschreven procedure. Onverminderd het bepaalde in artikel 14, blijft hij Europees aanklager.

⁴³ De Commissie houdt staande dat de plaatsvervangers, net als de Europees hoofdaanklager, benoemd moeten worden door de Raad en het EP.

Artikel 14

Benoeming en ontslag van de Europees aanklagers

1. Elke lidstaat draagt drie kandidaten voor het ambt van Europees aanklager voor, gekozen uit kandidaten:
 - a) die actief lid zijn van het openbaar ministerie of van de rechterlijke macht van de lidstaten;
 - b) wier onafhankelijkheid niet ter discussie staat, en
 - c) die beschikken over de kwalificaties om in hun land in een hoge vervolgende of rechterlijke functie te kunnen worden benoemd, en over de ter zake dienende praktische ervaring met nationale rechtsstelsels, financiële onderzoeken en met internationale justitiële samenwerking in strafzaken.
2. Nadat hij het gemotiveerd advies van het in artikel 13, lid 3, bedoelde selectiepanel heeft ontvangen, selecteert en benoemt de Raad één van de kandidaten als Europees aanklager van de lidstaat in kwestie. Indien het selectiepanel van oordeel is dat een kandidaat niet aan de gestelde voorwaarden voldoet om de taken van een Europees aanklager uit te voeren, is dat oordeel bindend voor de Raad.
3. De Europees aanklagers worden door de Raad met gewone meerderheid van stemmen geselecteerd en benoemd voor een niet-hernieuwbare termijn van zes jaar. De Raad kan besluiten het mandaat, na die zes jaar, met maximaal drie jaar te verlengen.
4. Om de drie jaar wordt een derde van de Europees aanklagers vervangen. De Raad stelt, met gewone meerderheid van stemmen, overgangsmaatregelen⁴⁴ vast voor de benoeming van de Europees aanklagers voor en gedurende hun eerste ambtstermijn⁴⁵.
5. Het Hof van Justitie van de Europese Unie kan een Europees aanklager op verzoek van het Europees Parlement, de Raad of de Commissie ontslaan indien het van oordeel is dat hij zijn taken niet langer kan vervullen of ernstig wangedrag heeft vertoond.

⁴⁴ Er zal een overweging worden toegevoegd om, overeenkomstig artikel 291, lid 2, VWEU, de toekenning van uitvoeringsbevoegdheden aan de Raad terdege te motiveren.

⁴⁵ In verband hiermee wordt de volgende overweging toegevoegd: "*De Raad moet de geografische omvang van de lidstaten meewegen wanneer hij een besluit neemt over de vervanging van een derde van de Europees aanklagers tijdens hun eerste ambtstermijn*".

6. Indien een Europees aanklager aftreedt, wordt ontslagen of om een andere reden zijn functie neerlegt, wordt de functie onmiddellijk ingevuld overeenkomstig de in de leden 1 en 2 beschreven procedure. Indien de Europees aanklager werkt als plaatsvervangend Europees hoofdaanklager, wordt hij automatisch ook in laatstgenoemde functie ontslagen.
7. Het college wijst, op voordracht van elke Europees aanklager, onder de gedelegeerd Europees aanklagers van dezelfde lidstaat een persoon aan die in de plaats zal treden van de Europees aanklager die niet in staat is zijn ambt uit te oefenen of die zijn functie heeft neergelegd, in overeenstemming met de leden 5 en 6⁴⁶.

Wanneer het college erkent dat er behoefte bestaat aan vervanging, treedt de aangewezen persoon op als waarnemend Europees aanklager in afwachting van de vervanging of de terugkeer van de Europees aanklager, en wel gedurende een periode van maximaal 3 maanden. Het college kan desgevraagd de termijn zo nodig verlengen⁴⁷. De mechanismen en modaliteiten van tijdelijke vervanging worden bepaald en geregeld in het reglement van orde⁴⁸.

Artikel 15

Benoeming en ontslag van de gedelegeerd Europees aanklagers

1. Het college benoemt, op voorstel van de Europees hoofdaanklager, de gedelegeerd Europees aanklagers die door de lidstaten zijn voorgedragen⁴⁹. Het college kan de voorgedragen persoon afwijzen indien hij niet aan de in lid 2 bedoelde criteria voldoet. De gedelegeerd Europees aanklagers worden benoemd voor een verlengbare termijn van vijf jaar⁵⁰.

⁴⁶ De volgende bijbehorende overweging moet worden gezien: "*De gedelegeerd Europees aanklager die de Europees aanklager vervangt overeenkomstig artikel 14, lid 7, moet gedurende de periode van vervanging niet belast worden met het onderzoek waarover hij de leiding heeft als gedelegeerd Europees aanklager of als nationaal aanklager. Met betrekking tot de werkzaamheden van het EPPO die onder leiding stonden van de gedelegeerd Europees aanklager die een Europees aanklager vervangt, moet artikel 23, lid 3, van toepassing zijn.*"

⁴⁷ Een overweging met de volgende formulering zal worden toegevoegd: "*Het college oordeelt of er van deze mogelijkheid zal worden gebruikgemaakt, indien nodig, met inachtneming van de werklast van het Europees Openbaar Ministerie en de duur van de afwezigheid, alsook in de gevallen bedoeld in lid 6, totdat het ambt van Europees aanklager is vervuld in overeenstemming met de procedure in de leden 1 en 2.*"

⁴⁸ De volgende overweging moet worden toegevoegd: "*Vervanging van een Europees aanklager door een gedelegeerd Europees aanklager van de respectieve lidstaten kan plaatsvinden in de gevallen bedoeld in artikel 14, lid 6, of bijvoorbeeld bij lange ziekte, terwijl een Europees aanklager zal worden vervangen door een ander Europees aanklager overeenkomstig het reglement van orde (artikel 11, lid 1), bijvoorbeeld indien hij niet beschikbaar is wegens vakantie, zakenreis, enz.*"

⁴⁹ De Commissie houdt staande dat de gedelegeerd Europees aanklager moet worden benoemd door het college aan de hand van een lijst met voldoende kandidaten uit elke lidstaat, zodat er keuze is.

⁵⁰ De maximale duur van de ambtstermijn moet worden bepaald tijdens de onderhandelingen over hun formele status naar EU-recht.

2. De gedelegeerd Europees aanklager zijn, vanaf hun benoeming tot gedelegeerd Europees aanklager tot hun ontslag, actief lid van het openbaar ministerie of van de rechterlijke macht van de lidstaten die hen hebben voorgedragen. Hun onafhankelijkheid staat niet ter discussie en zij beschikken over de nodige kwalificaties en de ter zake dienende praktische ervaring met het rechtstelsel van hun land.⁵¹
3. Het college ontslaat een gedelegeerd Europees aanklager indien het van oordeel is dat hij niet langer aan de in lid 2 bepaalde vereisten voldoet of niet in staat is zijn taken uit te oefenen, of dat hij ernstig wangedrag heeft vertoond.
4. Als een lidstaat besluit een tot gedelegeerd Europees aanklager benoemde nationale aanklager te ontslaan of tuchtrechtelijk tegen hem op te treden om redenen die geen verband houden met diens verantwoordelijkheden uit hoofde van deze verordening, brengt hij de Europees hoofdaanklager daarvan op de hoogte⁵² alvorens tot ontslag over te gaan. Een lidstaat kan een gedelegeerd Europees aanklager niet zonder de instemming van de Europees hoofdaanklager ontslaan noch tuchtrechtelijk tegen hem optreden om redenen die verband houden met zijn verantwoordelijkheden uit hoofde van deze verordening⁵³. Indien de Europees hoofdaanklager er niet mee instemt, kan de betrokken lidstaat het college verzoeken de kwestie opnieuw te bezien.
5. Indien een gedelegeerd Europees aanklager aftreedt, het Europees Openbaar Ministerie niet langer een beroep hoeft te doen op zijn diensten, hij wordt ontslagen of om een andere reden zijn functie neerlegt, doet de betrokken lidstaat hiervan onverwijld mededeling aan de Europees hoofdaanklager en wijst hij, zo nodig, onmiddellijk een andere aanklager aan die overeenkomstig lid 1 moet worden benoemd tot de nieuwe gedelegeerd Europees aanklager⁵⁴.

⁵¹ De volgende overweging moet worden gezien: "*De lidstaat die een gedelegeerd Europees aanklager heeft voorgedragen, moet erop toezien dat de betrokkene aanklager naar nationaal recht is, indien dat ten tijde van de benoeming tot gedelegeerd Europees aanklager nog niet het geval was*".

⁵² De Commissie wenst "*brengt hij [...] daarvan op de hoogte*" te vervangen door "*overlegt hij met*".

⁵³ CY merkt op dat in dit verband misschien het onderscheid tussen de rol van gedelegeerd Europees aanklager en die van nationaal aanklager moet worden uitgelegd. Ook benadrukken enkele delegaties dat zij van mening zijn dat de gedelegeerd Europees aanklager bij het nationale OM zal blijven, en dat nationale regels over tuchtrechtelijk optreden en andere aangelegenheden op hen van toepassing moeten blijven waar het gaat om hun activiteiten als nationaal aanklager. Die bepalingen moet mogelijk opnieuw worden gezien, in samenhang met de hele verordening. De volgende overweging moet worden gezien: "*Aangezien zij actieve leden zijn van het openbaar ministerie of de rechterlijke macht van de lidstaten, moeten bijgevolg de nationale tuchtrechtelijke bepalingen op hen van toepassing zijn*".

⁵⁴ In een overweging moet worden verduidelijkt dat het aantal gedelegeerd Europees aanklagers niet mag worden gewijzigd zonder rekening te houden met de regel in artikel 12, lid 2, betreffende de goedkeuring door de Europees hoofdaanklager van het aantal gedelegeerd Europees aanklagers.

AFDELING 3

REGLEMENT VAN ORDE

*Artikel 16*⁵⁵

Reglement van orde van het Europees Openbaar Ministerie

1. Het reglement van orde regelt de organisatie van de werkzaamheden van het Europees Openbaar Ministerie.
2. Een voorstel voor het reglement van orde van het Europees Openbaar Ministerie wordt opgesteld door de Europees hoofdaanklager, en wordt door [het college]⁵⁶ met een tweederdemeerderheid goedgekeurd zodra het Europees Openbaar Ministerie is ingesteld.
3. Iedere Europees aanklager kan wijzigingen in het reglement van orde voorstellen, die dan met een tweederdemeerderheid door [het college] moeten worden vastgesteld.

HOOFDSTUK IIIA

BEVOEGDHEID EN UITOEFENING VAN DE BEVOEGDHEID VAN HET EUROPEES OPENBAAR MINISTERIE

AFDELING 1

BEVOEGDHEID VAN HET EUROPEES OPENBAAR MINISTERIE

Artikel 17

Materiële bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie

1. Het Europees Openbaar Ministerie is bevoegd ter zake van strafbare feiten die de financiële belangen van de Unie als [bedoeld in Richtlijn 2015/xx/EU, zoals overgenomen in nationaal recht]⁵⁷ schaden, ongeacht of dezelfde criminele gedraging krachtens het nationale recht als een ander strafbaar feit zou kunnen worden gekwalificeerd.

⁵⁵ CZ uit enige twijfel ten aanzien van de bindende aard van het Reglement van orde ten aanzien van nationale wetgeving.

⁵⁶ Het is mogelijk dat het reglement van orde, afhankelijk van zijn inhoud en het definitieve oordeel over de bindende karakter ervan, door de Raad moeten worden bevestigd. Het voorzitterschap stelt voor om later in de onderhandelingen op dit punt terug te komen, als duidelijker is geworden welke regels in het reglement van orde moeten worden opgenomen.

⁵⁷ Het deel tussen haakjes moet worden herzien wanneer de onderhandelingen over de PIF-richtlijn een akkoord hebben opgeleverd.

- 1a. Het Europees Openbaar Ministerie is eveneens bevoegd ter zake van strafbare feiten die verband houden met de deelneming⁵⁸ aan een criminele organisatie zoals bepaald in Kaderbesluit 2008/841/JBZ en overgenomen in nationaal recht, indien het zwaartepunt van de criminele activiteit van deze criminele organisatie het plegen van de in lid 1 bedoelde strafbare feiten betreft.
2. Het Europees Openbaar Ministerie is ook bevoegd ter zake van andere strafbare feiten die onlosmakelijk verbonden zijn⁵⁹ met criminele gedragingen die onder het toepassingsgebied van lid 1 vallen. De bevoegdheid met betrekking tot dergelijke strafbare feiten kan uitsluitend conform artikel 20, lid 3, worden uitgeoefend.
3. *[De lidstaten stellen het Europees Openbaar Ministerie binnen ... in kennis van een uitgebreide lijst van de materiële bepalingen uit het nationaal materieel strafrecht die van toepassing zijn op de in Richtlijn 2015/xx/EU omschreven strafbare feiten.]*⁶⁰

Artikel 18

Territoriale en personele bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie

Het Europees Openbaar Ministerie is bevoegd voor de in artikel 17 bedoelde strafbare feiten wanneer die feiten:⁶¹

- a) geheel of gedeeltelijk op het grondgebied van een of meer lidstaten zijn gepleegd, of
- b) zijn gepleegd door een onderdaan van een lidstaat, mits die lidstaat ter zake bevoegd is als de feiten buiten zijn grondgebied zijn gepleegd, of

⁵⁸ De volgende overweging moet worden toegevoegd: "*De term "strafbare feiten die verband houden met de deelneming aan een criminele organisatie" dient onder de in het nationale recht voorziene definitie te vallen overeenkomstig Kaderbesluit 2008/841/JBZ, en kan, bijvoorbeeld, het lidmaatschap of de organisatie en het leiderschap van een dergelijke criminele organisatie behelzen*".

⁵⁹ De volgende overweging moet worden toegevoegd: "*Voor het efficiënt onderzoeken van strafbare feiten die de financiële belangen van de Unie schaden, kan, in bepaalde zaken, worden vereist dat het onderzoek wordt uitgebreid naar andere strafbare feiten krachtens het nationale recht, indien deze onlosmakelijk verbonden zijn met een strafbaar feit dat de financiële belangen van de Unie schaadt. De term "onlosmakelijk verbonden strafbare feiten" dient in het licht van de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Unie te worden beschouwd. Zulks kan, bijvoorbeeld, het geval zijn voor strafbare feiten die werden gepleegd met als hoofddoel het creëren van de omstandigheden voor het plegen van het strafbaar feit dat de financiële belangen van de Unie schaadt, zoals strafbare feiten die uitsluitend gericht zijn op het waarborgen van de materiële of wettelijke middelen om dat strafbaar feit te plegen of om de winst of het product daarvan te waarborgen.*"

⁶⁰ Dit lid moet verder worden uitgewerkt en naar de slotbepalingen van deze verordening worden verplaatst.

⁶¹ Deze bevoegdheidsbepaling moet in beginsel identiek zijn aan de overeenkomstige bevoegdheidsbepaling in de richtlijn bescherming van de financiële belangen van de Unie (PIF-richtlijn).

- c) buiten de in punt a) bedoelde grondgebieden zijn gepleegd door een persoon die op het tijdstip van de feiten onder het statuut van de ambtenaren of de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen viel, mits een lidstaat ter zake bevoegd is als de feiten buiten zijn grondgebied zijn gepleegd.

AFDELING 2

UITOEFENING VAN DE BEVOEGDHEID VAN HET EUROPEES OPENBAAR MINISTERIE

Artikel 19

Melding, registratie en controle van informatie

1. De instellingen, organen, instanties en agentschappen van de Unie en de krachtens het toepasselijke nationale recht bevoegde autoriteiten van de lidstaten melden het Europees Openbaar Ministerie onverwijld elke criminele gedraging ten aanzien waarvan het overeenkomstig artikel 17 en artikel 20, leden 2 en 3, zijn bevoegdheid zou kunnen uitoefenen⁶².
- 1a. Indien een rechterlijke of rechtshandavingsinstantie van een lidstaat een onderzoek instelt met betrekking tot een strafbaar feit ten aanzien waarvan het Europees Openbaar Ministerie krachtens artikel 17 en artikel 20, leden 2 en 3, zijn bevoegdheid zou kunnen uitoefenen, of indien de bevoegde rechterlijke of rechtshandavingsinstantie van een lidstaat op een bepaald moment na het instellen van een onderzoek van oordeel is dat een onderzoek een dergelijk strafbaar feit betreft ten aanzien waarvan het Europees Openbaar Ministerie overeenkomstig artikel 17 en artikel 20, leden 2 en 3, zijn bevoegdheid zou kunnen uitoefenen, stelt die instantie het Europees Openbaar Ministerie daarvan onverwijld in kennis, zodat het kan beslissen of het overeenkomstig artikel 22a zijn evocatierecht zal uitoefenen.
- 1b. Het verslag bevat ten minste een beschrijving van de feiten, met inbegrip van een beoordeling van de schade die is berokkend of wellicht zal worden berokkend, de mogelijke juridische kwalificatie, en eventuele beschikbare informatie over potentiële slachtoffers, verdachten en andere betrokkenen.

⁶² Er zou kunnen worden gedacht aan een overweging die als volgt luidt: "*De lidstaten moeten een systeem opzetten dat waarborgt dat informatie zo snel mogelijk aan het EPPO wordt gemeld. Het is aan de lidstaten om te beslissen of zij een rechtstreeks of een gecentraliseerd systeem wensen op te zetten*".

- 1c. Het Europees Openbaar Ministerie wordt ook overeenkomstig de leden 1 en 1a in kennis gesteld wanneer onmogelijk kan worden beoordeeld of aan de criteria van artikel 20, leden 2 en 3, is voldaan, of wanneer de instrumentele aard van het in artikel 20, lid 3, punt aa), bedoelde onlosmakelijk verbonden strafbaar feit moet worden beoordeeld.
2. De informatie die aan het Europees Openbaar Ministerie wordt verstrekt, wordt geregistreerd en gecontroleerd volgens zijn reglement van orde. De controle moet het mogelijk maken te beoordelen of er op basis van de overeenkomstig de leden 1 en 1a verstrekte informatie redenen zijn om een onderzoek in te stellen of het evocatierecht uit te oefenen.
3. Indien het Europees Openbaar Ministerie na controle besluit dat er geen redenen zijn om overeenkomstig artikel 22 een onderzoek in te stellen of overeenkomstig artikel 22a zijn evocatierecht uit te oefenen, wordt de reden voor dat besluit opgetekend in het casemanagementsysteem.

Het Europees Openbaar Ministerie stelt de instantie die overeenkomstig lid 1 of lid 1a de criminele gedraging heeft gemeld, alsmede de slachtoffers van misdrijven en, indien het nationale recht daarin voorziet, andere personen die de criminele gedraging hebben gemeld, in kennis van zijn besluit.

4. Wanneer uit de informatie die het Europees Openbaar Ministerie ontvangt, blijkt dat een strafbaar feit zou kunnen zijn gepleegd dat buiten zijn bevoegdheid valt, stelt het de bevoegde nationale autoriteiten daarvan onverwijld in kennis.
5. Het Europees Openbaar Ministerie kan verdere nuttige informatie opvragen waarover de instellingen, organen, instanties en agentschappen van de Unie en bij de autoriteiten van de lidstaten beschikken⁶³. De gevraagde informatie kan ook betrekking hebben op inbreuken die de financiële belangen van de Unie hebben geschaad, maar die overeenkomstig artikel 20, lid 2, niet onder de bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie vallen, indien zulks essentieel is om verbanden te leggen met een criminele gedraging ten aanzien waarvan het Europees Openbaar Ministerie zijn bevoegdheid heeft uitgeoefend. Om deze informatie kan ook worden verzocht om het college in staat te stellen overeenkomstig artikel 8, lid 2, algemene richtsnoeren uit te vaardigen inzake de interpretatie van de verplichting om het Europees Openbaar Ministerie in kennis te stellen van zaken die onder artikel 20, lid 2, vallen.

⁶³ Er zal een overweging worden toegevoegd om toe te lichten dat de regels voor registratie en controle in dit artikel van overeenkomstige toepassing zijn indien de ontvangen informatie betrekking heeft op een gedraging die een strafbaar feit zou kunnen vormen waarvoor het EPPO bevoegd is. Die overweging zal ook verduidelijken dat de lidstaten elke vorm van informatie aan het Europees Openbaar Ministerie mogen verstrekken. CZ stelt voor de volgende passage in een overweging toe te voegen: "*Het doel van de controle is na te gaan of de informatie aantoont dat het Europees Openbaar Ministerie rekening houdend met de voorwaarden van de artikelen 17 en 18 bevoegd is.*".

Artikel 20

Uitoefening van de bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie

1. Het Europees Openbaar Ministerie oefent zijn bevoegdheid uit door overeenkomstig artikel 22 een onderzoek in te stellen, of door overeenkomstig artikel 22a te besluiten van zijn evocatierecht gebruik te maken. Indien het Europees Openbaar Ministerie besluit zijn bevoegdheid uit te oefenen, oefenen de bevoegde nationale autoriteiten hun bevoegdheid met betrekking tot diezelfde criminele gedraging niet uit.
2. Ten aanzien van onder artikel 17 vallende strafbare feiten waardoor de financiële belangen van de Unie schade ten belope van minder dan 10 000 EUR hebben geleden of dreigen te lijden, treedt het Europees Openbaar Ministerie uitsluitend op indien:
 - a) de zaak op het niveau van de Unie repercussies heeft die een onderzoek van het Europees Openbaar Ministerie vereisen; of
 - b) ambtenaren of andere personeelsleden van de Europese Unie, of leden van de instellingen, ervan zouden kunnen worden verdacht het strafbare feit te hebben gepleegd.

Het Europees Openbaar Ministerie raadpleegt in voorkomend geval de bevoegde nationale autoriteiten of de organen van de Unie om te bepalen of aan de in de punten a) en b) vastgelegde criteria is voldaan.

3. Het Europees Openbaar Ministerie oefent zijn bevoegdheid niet uit met betrekking tot strafbare feiten die onder artikel 17 vallen, en verwijst de zaak overeenkomstig artikel 28a onverwijld door naar de bevoegde nationale autoriteiten, na met hen te hebben overlegd, indien:
 - a) de maximumstraf waarin het nationale recht voor een onder artikel 17, lid 1, vallend strafbaar feit voorziet, minder streng is dan de maximumstraf voor een in artikel 17, lid 2, bedoeld onlosmakelijk verbonden strafbaar feit;
 - aa) de maximumstraf waarin het nationale recht voor een onder artikel 17, lid 1, vallend strafbaar feit voorziet, gelijk is aan de maximumstraf voor een in artikel 17, lid 2, bedoeld onlosmakelijk verbonden strafbaar feit, tenzij dat laatste een belangrijke factor is geweest voor het plegen van het onder artikel 17, lid 1, vallend strafbaar feit; of

- b) er reden is om aan te nemen dat de schade die de financiële belangen van de Unie hebben geleden of dreigen te lijden door een in artikel 17 bedoeld strafbaar feit, niet groter is dan de schade die een ander slachtoffer heeft geleden of dreigt te lijden.
4. Het Europees Openbaar Ministerie stelt de bevoegde nationale autoriteiten onverwijld in kennis van elk besluit om zijn bevoegdheid al dan niet uit te oefenen.
5. Indien het Europees Openbaar Ministerie en de nationale vervolgingsinstanties van mening verschillen over de vraag of de criminele gedraging onder artikel 17, lid 1a, artikel 17, lid 2, artikel 20, lid 2, of artikel 20, lid 3, valt, beslissen de nationale autoriteiten⁶⁴ die bevoegd zijn voor de toewijzing van de vervolgingsbevoegdheid op nationaal niveau, wie voor het onderzoek van de zaak bevoegd is. De lidstaten bepalen welke nationale autoriteit zal beslissen over de toewijzing van bevoegdheid.

Artikel 21

[...]⁶⁵

HOOFDSTUK IV

PROCEDUREREGELS INZAKE ONDERZOEKEN, ONDERZOEKSMAATREGELEN, VERVOLGING EN ALTERNATIEVEN VOOR VERVOLGING

AFDELING 1

REGELS INZAKE ONDERZOEKEN

Artikel 22

Instellen van onderzoeken en toewijzen van bevoegdheden binnen het Europees Openbaar Ministerie

1. Wanneer er overeenkomstig het toepasselijke nationale recht een redelijk vermoeden bestaat dat er een strafbaar feit wordt of is gepleegd dat onder de bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie valt, stelt een gedelegeerd Europees aanklager in een lidstaat die

⁶⁴ Er moet een overweging worden toegevoegd waarin wordt uitgelegd dat het concept "*nationale autoriteiten*" in deze bepaling verwijst naar rechterlijke instanties of andere onafhankelijke instanties die overeenkomstig het nationale recht bevoegd zijn om over bevoegdheidstoeewijzing te beslissen.

⁶⁵ De inhoud van het vorige artikel 21, dat was opgenomen in doc. 9372/15 maar later werd geschrapt, is nu op hoofdlijnen opgenomen in artikel 22.

overeenkomstig zijn nationale recht ter zake bevoegd is, onverminderd de voorschriften van artikel 20, leden 2 en 3, een onderzoek in en tekent hij dat op in het casemanagement-systeem⁶⁶.

2. Indien het Europees Openbaar Ministerie na controle overeenkomstig artikel 19, lid 2, besluit een onderzoek in te stellen, brengt het de autoriteit die de criminele gedraging overeenkomstig artikel 19, lid 1 of lid 1a, heeft gemeld, daarvan onverwijld op de hoogte.
3. Indien geen onderzoek is ingesteld door een gedelegeerd Europees aanklager, geeft de vaste kamer waaraan de zaak is toegewezen, onder de voorwaarden van lid 1 een gedelegeerd Europees aanklager opdracht een onderzoek in te stellen.
4. In de regel wordt een zaak ingesteld en behandeld door een gedelegeerd Europees aanklager uit de lidstaat waar zich het zwaartepunt van de criminele activiteit bevindt of, indien verscheidene met elkaar verband houdende strafbare feiten zijn gepleegd die onder de bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie vallen, de lidstaat waar de meeste van die feiten zijn gepleegd. Een gedelegeerd Europees aanklager uit een andere lidstaat die ter zake bevoegd is, kan alleen een onderzoek instellen of daartoe van de bevoegde vaste kamer opdracht krijgen indien een afwijking van de hierboven vermelde beginselen naar behoren wordt gemotiveerd, rekening houdend met de volgende criteria, in volgorde van prioriteit:
 - a) de gewone verblijfplaats van de verdachte of beklaagde;
 - b) de nationaliteit van de verdachte of beklaagde;
 - c) de plaats waar de grootste financiële schade is geleden.
5. Totdat een besluit tot vervolging overeenkomstig artikel 30 wordt genomen, kan de bevoegde vaste kamer in een zaak betreffende de bevoegdheid van meer dan één lidstaat en na overleg met de betrokken Europees aanklagers en/of gedelegeerd Europees aanklagers beslissen:
 - a) een zaak opnieuw toe te wijzen aan een gedelegeerd Europees aanklager in een andere lidstaat;

⁶⁶ De volgende overweging kan worden gezien: *"Het Europees Openbaar Ministerie dient ervoor te zorgen dat bij het opzetten van het casemanagementsysteem de noodzakelijke informatie van de gedelegeerd Europees aanklagers aan het Centraal Openbaar Ministerie wordt opgenomen."*

- b) zaken samen te voegen of te splitsen⁶⁷ en in elke zaak de behandelende gedelegeerd Europees aanklager te kiezen;

indien die besluiten in het algemeen belang van de rechtspraak zijn en in overeenstemming zijn met de in lid 4 vermelde criteria voor de keuze van de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt.

6. Telkens als de vaste kamer een besluit neemt om een zaak opnieuw toe te wijzen, samen te voegen of te splitsen, houdt zij terdege rekening met de actuele stand van het onderzoek.
7. Het Europees Openbaar Ministerie stelt de bevoegde nationale autoriteiten onverwijld in kennis van elk besluit om een onderzoek in te stellen.

Artikel 22a

Evocatierecht

1. Nadat het Europees Openbaar Ministerie overeenkomstig artikel 19, lid 1a, alle relevante informatie heeft ontvangen, beslist het zo snel mogelijk, en uiterlijk 5 dagen na ontvangst van de informatie van de nationale autoriteiten, over de eventuele uitoefening van zijn evocatierecht en stelt het de nationale autoriteiten daarvan in kennis. De Europees hoofdaanklager kan in specifieke gevallen een met redenen omkleed besluit nemen om de termijn met maximaal 5 dagen te verlengen, en stelt in dat geval de nationale autoriteiten daarvan in kennis.

⁶⁷ De term "splitsen" zal worden toegelicht in een overweging, die als volgt zou kunnen worden geformuleerd: "*In beginsel krijgt een verdachte met slechts één onderzoek of vervolging door het EPPO te maken opdat de rechten van de verweerder optimaal worden gevrijwaard. Daarom moet de vaste kamer trachten procedures betreffende dezelfde verdachte samen te voegen/te combineren, maar kan zij daarvan afzien als dit in het belang is van de efficiëntie van het onderzoek of de vervolging. Als een strafbaar feit door verscheidene personen is gepleegd, dient de EPPO in beginsel slechts één zaak in te leiden en onderzoek te voeren naar alle verdachten samen. Als verscheidene gedelegeerd Europees aanklagers onderzoeken hebben ingesteld naar hetzelfde strafbare feit, moet de vaste kamer die onderzoeken in beginsel samenvoegen/combineren. De vaste kamer kan beslissen die procedures niet samen te voegen/te combineren of ze naderhand te splitsen indien dat in het belang is van de efficiëntie van het onderzoek, bijvoorbeeld als een procedure tegen één verdachte in een eerder stadium kan worden beëindigd, terwijl de procedures tegen andere verdachten nog moeten worden voortgezet of als de periode van voorlopige hechtenis van één van de verdachten zou worden verkort door de zaak te splitsen, enz. Als verschillende vaste kamers belast zijn met de samen te voegen zaken, moeten de passende bevoegdheden en procedures in het reglement van orde worden vastgelegd. Ingeval de vaste kamer beslist een zaak te splitsen, moet zij bevoegd blijven voor de daaruit resulterende zaken.*".

- 1a. Gedurende die periode onthouden de nationale autoriteiten zich van elke beslissing krachtens het nationale recht die zou kunnen beletten dat het Europees Openbaar Ministerie zijn evocatierecht uitoefent.

De nationale autoriteiten nemen eventueel noodzakelijke dringende maatregelen overeenkomstig het nationale recht om ervoor te zorgen dat het onderzoek en de vervolging doeltreffend verlopen.

2. Indien het Europees Openbaar Ministerie via andere kanalen dan de in artikel 19, lid 1a, bedoelde informatie verneemt dat een onderzoek met betrekking tot een strafbaar feit waarvoor het bevoegd zou kunnen zijn, reeds door de bevoegde autoriteiten van een lidstaat wordt gevoerd, stelt het deze autoriteiten daarvan onverwijld in kennis. Na overeenkomstig artikel 19, lid 1a, naar behoren in kennis te zijn gesteld, neemt het Europees Openbaar Ministerie een besluit inzake het al dan niet uitoefenen van zijn evocatierecht. Dat besluit wordt genomen binnen de in lid 1 bedoelde termijn.
3. Alvorens te beslissen over de uitoefening van zijn evocatierecht overlegt het Europees Openbaar Ministerie in voorkomend geval met de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaat.
4. Indien het Europees Openbaar Ministerie zijn evocatierecht uitoefent, dragen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten het dossier over aan het Europees Openbaar Ministerie en onthouden zij zich van verdere onderzoeksdaden ten aanzien van dezelfde strafbare feiten.
5. Het in dit artikel omschreven evocatierecht kan worden uitgeoefend door een gedelegeerd Europees aanklager van een lidstaat wiens bevoegde autoriteiten een onderzoek hebben ingesteld met betrekking tot een onder artikel 17 of artikel 18 vallend strafbaar feit. Wanneer een gedelegeerd Europees aanklager de informatie overeenkomstig artikel 19, lid 1a, heeft ontvangen en overweegt zijn evocatierecht niet uit te oefenen, stelt hij de bevoegde vaste kamer daarvan in kennis via de Europees aanklager van zijn lidstaat, opdat de vaste kamer overeenkomstig artikel 9, lid 3a, een besluit kan nemen.

6. Indien het Europees openbaar ministerie heeft afgezien van de uitoefening van zijn bevoegdheid, stelt het de bevoegde nationale autoriteiten daarvan onverwijld in kennis. Gedurende de hele procedure stellen de bevoegde nationale autoriteiten het Europees Openbaar Ministerie in kennis van eventuele nieuwe feiten die het ertoe zouden kunnen brengen zijn eerdere beslissing te heroverwegen.

Het Europees Openbaar Ministerie kan na ontvangst van dergelijke informatie zijn evocatierecht uitoefenen, op voorwaarde dat het nationale onderzoek nog niet is afgerond en er nog geen inbeschuldigingstelling is ingediend bij en ontvangen door een rechtbank. Het besluit daartoe wordt genomen binnen de in lid 1 bedoelde termijn.

7. Indien het college, met betrekking tot strafbare feiten die voor minder dan 100 000 EUR schade berokkenen of dreigen te berokkenen aan de financiële belangen van de Unie, van oordeel is dat het, gezien de ernst van het strafbaar feit of de complexiteit van de procedure in de zaak in kwestie, niet nodig is een zaak te onderzoeken of te vervolgen op het niveau van de Unie, vaardigt het overeenkomstig artikel 8, lid 2, algemene richtsnoeren uit op basis waarvan de gedelegeerd Europees aanklagers onafhankelijk en onverwijld kunnen besluiten de zaak niet te evoceren.

In deze richtsnoeren wordt met de vereiste precisie bepaald in welke gevallen zij van toepassing zijn, door het vaststellen van duidelijke criteria, waarbij in het bijzonder rekening wordt gehouden met de aard van het strafbaar feit, de dringendheid van de situatie en de toezegging van de bevoegde nationale autoriteiten om alle vereiste maatregelen te treffen voor het verkrijgen van een volledige vergoeding van de aan de financiële belangen van de Unie berokkende schade.

8. Met het oog op de coherente toepassing van de richtsnoeren, stellen gedelegeerd Europees aanklagers de bevoegde vaste kamer in kennis van elk overeenkomstig lid 7 genomen besluit, en elke vaste kamer brengt jaarlijks bij het college verslag uit over de toepassing van de richtsnoeren.

Artikel 23

Voeren van het onderzoek⁶⁸

1. De gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt, kan overeenkomstig deze verordening en het nationale recht zelf onderzoeks- en andere maatregelen treffen, dan wel de bevoegde autoriteiten in zijn lidstaat daartoe opdracht geven. Deze autoriteiten zorgen er overeenkomstig het nationale recht voor dat alle instructies worden opgevolgd en treffen de maatregelen die hun zijn opgedragen. De gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt, brengt via het casemanagementsysteem aan de bevoegde Europees aanklager en de vaste kamer verslag uit over alle belangrijke ontwikkelingen in de zaak, overeenkomstig het reglement van orde⁶⁹.
2. Op ieder ogenblik tijdens het onderzoek door het Europees Openbaar Ministerie nemen de bevoegde nationale autoriteiten overeenkomstig het nationale recht de dringende maatregelen die nodig zijn om een doeltreffend onderzoek te kunnen voeren, ook als zij niet specifiek handelen in opdracht van de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt. De nationale autoriteiten stellen de behandelende gedelegeerd Europees aanklager onverwijld in kennis van de genomen dringende maatregelen.
3. De bevoegde vaste kamer kan op voorstel van de toezichthoudende Europees aanklager besluiten de zaak opnieuw toe te wijzen aan een andere gedelegeerd Europees aanklager in dezelfde lidstaat, als de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt
 - a) het onderzoek of de vervolging niet kan verrichten, of
 - b) nalaat de instructies van de bevoegde vaste kamer of de Europees aanklager op te volgen.

⁶⁸ De volgende overweging wordt toegevoegd: "*Deze verordening laat de nationale stelsels van de lidstaten inzake organisatie van het strafrechtelijk onderzoek onverlet*".

⁶⁹ De term "*belangrijke ontwikkelingen*" moet in een overweging worden toegelicht.

4. In uitzonderlijke gevallen kan de toezichthoudende Europees aanklager, na de goedkeuring van de bevoegde vaste kamer te hebben verkregen, een met redenen omkleed besluit nemen om het onderzoek zelf te voeren, hetzij door zelf onderzoeks- en andere maatregelen te treffen, hetzij door de bevoegde autoriteiten in zijn lidstaat opdracht daartoe te geven indien dit noodzakelijk blijkt in het belang van de efficiëntie van het onderzoek of de vervolging, op grond van één of meer van de volgende criteria:
- a) de ernst van het strafbare feit, met name in het licht van de mogelijke gevolgen ervan op het niveau van de Unie;
 - b) als het onderzoek betrekking heeft op ambtenaren of andere personeelsleden van de Europese Unie of leden van de instellingen;
 - c) in geval van het falen van het in lid 3 bedoelde mechanisme voor nieuwe toewijzing.

In dergelijke uitzonderlijke gevallen zorgen de lidstaten ervoor dat de Europees aanklager gerechtigd is onderzoeks- en andere maatregelen te bevelen of te vragen en dat hij alle bevoegdheden, verantwoordelijkheden en verplichtingen van een gedelegeerd Europees aanklager heeft overeenkomstig deze verordening en het nationale recht.

De bevoegde nationale autoriteiten en de gedelegeerd Europees aanklagers die betrokken zijn bij de zaak, worden onverwijld in kennis gesteld van het op grond van dit lid genomen besluit.

- [5. *Voor elk onderzoek dat op gezag van het Europees Openbaar Ministerie wordt gevoerd, gelden de regels inzake geheimhouding die zijn vastgelegd in de toepasselijke wetgeving van de Unie. De personen die deelnemen aan of bijstand verlenen voor de taken van het Europees Openbaar Ministerie zijn gebonden aan geheimhouding in de zin van het toepasselijke nationale recht.*] ⁷⁰

Artikel 24

Het opheffen van voorrechten en immuniteiten

1. Indien een onderzoek van het Europees Openbaar Ministerie betrekking heeft op personen die krachtens het nationale recht voorrechten of immuniteiten genieten die een belemmering vormen voor een bepaald onderzoek, dient de Europees hoofdaanklager een gemotiveerd schriftelijk verzoek in tot opheffing van die voorrechten of immuniteiten overeenkomstig de procedures die daarvoor in het nationale recht zijn vastgesteld.

⁷⁰ Dit lid moet worden overgebracht naar de bepalingen betreffende geheimhouding in artikel 64 van het oorspronkelijke Commissievoorstel.

2. Indien een onderzoek van het Europees Openbaar Ministerie betrekking heeft op personen die krachtens het recht van de Europese Unie, met name het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie, voorrechten of immuniteiten genieten die een belemmering vormen voor een bepaald onderzoek, dient de Europees hoofdaanklager een gemotiveerd schriftelijk verzoek in tot opheffing van die voorrechten of immuniteiten overeenkomstig de procedures die daarvoor in het recht van de Unie zijn vastgesteld.

AFDELING 2

REGELS INZAKE ONDERZOEKSMAATREGELEN EN ANDERE MAATREGELEN

Artikel 25

Onderzoeksmaatregelen en andere maatregelen

1. Ten minste in gevallen waarin het te onderzoeken strafbaar feit wordt gestraft met een maximumstraf van minimaal vier jaar gevangenisstraf, zorgen de lidstaten ervoor dat de gedelegeerde Europese aanklagers het recht hebben om de volgende onderzoeksmaatregelen te vragen of deze te gelasten:
 - a) doorzoeking van gebouwen, terreinen, vervoermiddelen, particuliere woningen, kleding en andere persoonlijke bezittingen of computersystemen, en het nemen van conservatoire maatregelen teneinde de integriteit ervan te bewaren en verlies of vervuiling van bewijs te voorkomen;
 - b) bewerkstelling van overlegging van alle relevante voorwerpen of documenten, in oorspronkelijke dan wel andere vorm;
 - bb) bewerkstelling van overlegging van opgeslagen computergegevens, versleuteld of ontsleuteld, in oorspronkelijke dan wel andere gespecificeerde vorm, waaronder bankrekeninggegevens en verkeersgegevens met uitzondering van gegevens die specifiek worden ingehouden overeenkomstig nationaal recht uit hoofde van artikel 15, lid 1, tweede zin, van Richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie;
 - c) bevrozing van de hulpmiddelen waarmee strafbare feiten zijn gepleegd en de opbrengsten van die feiten, waaronder vermogensbestanddelen, indien deze naar verwachting door de geadieerde rechter zullen worden geconfisqueerd en er reden is om aan te nemen dat de eigenaar, bezitter of beheerder zal proberen het bevel tot confiscatie van zijn effect te ontdoen;

- d) aftapping van telecommunicatieverkeer, waaronder e-mail, van en naar de verdachte of beklaagde persoon, via elke telecommunicatieverbinding die de verdachte of beklaagde persoon gebruikt⁷¹;
- 1a. Onverminderd het bepaalde in artikel 24 kunnen de in lid 1 genoemde onderzoeksmaatregelen aan voorwaarden worden onderworpen overeenkomstig het toepasselijke nationale recht, als deze uitdrukkelijk voorzien zijn voor specifieke categorieën personen of beroepsbeoefenaars voor wie een wettelijke geheimhoudingsplicht geldt.
- 1b. De in lid 1, punten bb) en d), bedoelde onderzoeksmaatregelen kunnen worden onderworpen aan verdere voorwaarden van het toepasselijke nationale recht. De lidstaten kunnen met name de toepassing van lid 1, punt d), beperken tot specifieke ernstige strafbare feiten, als vermeld in bijlage X. Deze bijlage wordt bijgewerkt overeenkomstig de in artikel Z bedoelde procedure.
2. De gedelegeerde Europese aanklagers hebben, naast de in lid 1 bedoelde maatregelen, het recht om andere maatregelen die in hun lidstaat in soortgelijke nationale gevallen krachtens het nationale recht beschikbaar⁷² zijn voor openbare aanklagers, te vragen of te gelasten.
3. De gedelegeerde Europese aanklagers kunnen de in de leden 1 en 2 bedoelde maatregelen alleen gelasten indien er een redelijk vermoeden bestaat dat de specifieke maatregel in kwestie informatie of bewijsmateriaal zou kunnen opleveren die, c.q. dat nuttig is voor het onderzoek, en indien er geen minder indringende maatregelen beschikbaar zijn waarmee hetzelfde doel kan worden bereikt. De procedures en nadere voorwaarden voor het uitvoeren van de maatregelen worden beheerst door het toepasselijke nationale recht.

Artikel 26

Grensoverschrijdende onderzoeken

1. De gedelegeerde Europese aanklagers werken nauw samen door elkaar regelmatig bij te staan en te raadplegen in grensoverschrijdende zaken. Indien een maatregel moet worden uitgevoerd in een andere lidstaat dan de lidstaat van de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt, neemt laatstgenoemde een besluit over de vaststelling van de benodigde maatregel en wijst hij deze toe aan een gedelegeerd Europees aanklager in de lidstaat waar die maatregel moet worden uitgevoerd.

⁷¹ MT wil dit punt schrappen.

⁷² De volgende overweging vormt een mogelijke toelichting bij het woord "beschikbaar":
"Beschikbaarheid dient betrekking te hebben op de gevallen waarin de aangegeven onderzoeksmaatregel bestaat in het nationaal recht, maar er wettelijk alleen in bepaalde situaties van kan worden gebruikgemaakt, bijvoorbeeld voor strafbare feiten van enigszins ernstige aard; tegen personen tegen wie al enige verdenking bestaat; of met instemming van de betrokkene."

2. De gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt, kan alle maatregelen die voor hem overeenkomstig artikel 25 beschikbaar zijn, toewijzen. De vaststelling en motivering van dergelijke maatregelen wordt beheerst door het recht van de lidstaat van de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt. Indien de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt een onderzoeksmaatregel toewijst aan een of meer gedelegeerde Europese aanklagers van een andere lidstaat, stelt hij daarvan tegelijkertijd zijn toezichthoudend Europees aanklager in kennis.
3. Indien voor de maatregel rechterlijke toestemming is vereist overeenkomstig het recht van de lidstaat van de bijstand verlenende gedelegeerd Europees aanklager, wordt deze toestemming door laatstgenoemde verkregen overeenkomstig het recht van die lidstaat.

Indien de rechterlijke toestemming voor de toegewezen maatregel wordt geweigerd⁷³, trekt de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt, de toewijzing in.

Indien evenwel niet het recht van de lidstaat van de bijstand verlenende gedelegeerd Europees aanklager een dergelijke rechterlijke toestemming voorschrijft, maar wel het recht van de lidstaat van de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt, moet de toestemming door laatstgenoemde gedelegeerd Europees aanklager worden verkregen en samen met de toewijzing worden ingediend.
4. De bijstand verlenende gedelegeerd Europees aanklager voert de toegewezen maatregel uit of draagt de bevoegde nationale autoriteit op zulks te doen.
5. Indien de bijstand verlenende gedelegeerd Europees aanklager van oordeel is dat:
 - a) de toewijzing onvolledig is of een kennelijke, relevante fout bevat,
 - b) de maatregel om gerechtvaardigde en objectieve redenen niet kan worden uitgevoerd binnen de termijn die is vastgelegd in de toewijzing,
 - c) een alternatieve doch minder indringende maatregel dezelfde resultaten oplevert als de toegewezen maatregel, of
 - d) de toegewezen maatregel niet bestaat of niet beschikbaar zou zijn in een soortgelijk nationaal geval krachtens het recht van zijn lidstaat,

stelt hij zijn toezichthoudend Europees aanklager daarvan in kennis en overlegt hij met de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt, teneinde de kwestie bilateraal op te lossen.

⁷³ Met "geweigerd" wordt hier de definitieve weigering bedoeld, d.w.z. de weigering nadat alle rechtsmiddelen zijn uitgeput. Dit zal in een overweging worden verduidelijkt.

- 5a. Indien de toegewezen maatregel niet bestaat in een louter binnenlandse context, doch wel beschikbaar zou zijn in een grensoverschrijdende situatie waarop rechtsinstrumenten inzake wederzijdse erkenning en grensoverschrijdende samenwerking van toepassing zijn, kunnen de betrokken gedelegeerde Europese aanklagers, in overleg met de desbetreffende toezicht-houdende Europese aanklagers, gebruikmaken van dergelijke instrumenten.⁷⁴
6. Indien de gedelegeerde Europese aanklagers de kwestie niet binnen zeven werkdagen kunnen oplossen en de toewijzing wordt gehandhaafd, wordt de kwestie verwezen naar de bevoegde vaste kamer. Hetzelfde geldt indien de toegewezen maatregel niet binnen de in de toewijzing gestelde termijn of binnen een redelijke termijn wordt uitgevoerd.
7. De bevoegde vaste kamer hoort, voor zover nodig, de gedelegeerde Europese aanklagers die bij de zaak betrokken zijn, en beslist vervolgens, overeenkomstig het toepasselijke nationale recht en deze verordening, onverwijld of en wanneer de benodigde toegewezen maatregel dan wel een vervangende maatregel wordt uitgevoerd door de bijstand verlenende gedelegeerd Europees aanklager. Zij deelt dit besluit mede via de bevoegde Europees aanklager.

Artikel 27

Tenuitvoerlegging van toegewezen maatregelen

De toegewezen maatregelen worden ten uitvoer gelegd overeenkomstig deze verordening en het recht van de lidstaat van de bijstand verlenende gedelegeerd Europees aanklager. Uitdrukkelijk door de behandelende gedelegeerd Europees aanklager aangegeven vormvoorschriften en procedures worden in acht genomen, tenzij deze strijdig zijn met de fundamentele rechtsbeginselen van de lidstaat van de bijstand verlenende Europees aanklager.

⁷⁴ De volgende overweging wordt in de preambule ingevoegd: "*De mogelijkheid om gebruik te maken van rechtsinstrumenten op het gebied van wederzijdse erkenning en grensoverschrijdende samenwerking is niet bedoeld als vervanging van de bepaling over grensoverschrijdende onderzoeken in het kader van deze verordening. Wel vormt deze een aanvulling daarop, teneinde ervoor te zorgen dat wanneer het nationale recht, voor een louter binnenlandse context, niet in grensoverschrijdende maatregelen voorziet, daarvan bij het verrichten van het onderzoek of de vervolging toch kan worden gebruikgemaakt overeenkomstig de nationale wetgeving tot uitvoering van het betrokken instrument.*"

Voorlopige hechtenis en grensoverschrijdende overlevering

1. De gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt, kan gelasten of verzoeken dat de verdachte of beklaagde persoon overeenkomstig het nationale recht dat van toepassing is in soortgelijke nationale gevallen, wordt aangehouden of in voorlopige hechtenis wordt genomen.
2. Indien een persoon die niet aanwezig is in de lidstaat van de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt, moet worden aangehouden of overgeleverd, vaardigt de gedelegeerd Europees aanklager een Europees aanhoudingsbevel⁷⁶ uit of verzoekt hij de bevoegde autoriteit van die lidstaat daarom overeenkomstig Kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten.

AFDELING 3⁷⁷

REGELS INZAKE VERVOLGING

Verwijzingen naar en overdrachten van procesvoering aan de nationale autoriteiten

1. Indien uit een onderzoek door het Europees Openbaar Ministerie blijkt dat de onderzochte feiten geen strafbaar feit vormen waarvoor het op grond van de artikelen 17 en 18 bevoegd is, beslist de bevoegde vaste kamer de zaak onverwijld naar de bevoegde nationale autoriteiten te verwijzen⁷⁸.

⁷⁵ Het voorzitterschap stelt voor de volgende overweging toe te voegen: "*Artikel 28 laat de specifieke procedures in lidstaten waar voor de aanvankelijke aanhouding van een verdachte geen rechterlijke toestemming nodig is, onverlet*".

⁷⁶ Er zal bekeken worden of er een overweging moet worden toegevoegd om aan te geven dat er ook kan worden gebruikgemaakt van een aan het Europees aanhoudingsbevel gelijkwaardige procedure. NL stelt voor in een overweging te vermelden dat het EPPO alleen aanhoudingsbevelen zal kunnen uitvaardigen of hierom zal kunnen verzoeken binnen zijn bevoegdheidsgebied.

⁷⁷ PT en SI maken een voorbehoud bij verscheidene bepalingen van de afdelingen 3 en 4, onder verwijzing naar grondwettelijke bezwaren.

⁷⁸ Er moet een overweging worden toegevoegd waarin wordt verduidelijkt dat in het geval van een verwijzing door het EPPO de nationale autoriteiten de volledige bevoegdheid overeenkomstig het nationale recht behouden om het onderzoek in te stellen, voort te zetten of te seponeren.

2. Indien uit een onderzoek door het Europees Openbaar Ministerie blijkt dat niet langer aan de specifieke voorwaarden voor de uitoefening van zijn in artikel 20, leden 2 en 3, omschreven bevoegdheid wordt voldaan, beslist de bevoegde vaste kamer de zaak onverwijld en vóór aanvang van de vervolging voor nationale rechters, naar de bevoegde nationale autoriteiten te verwijzen.
- 2a. Indien het college, met betrekking tot strafbare feiten die voor minder dan 100 000 EUR schade berokkenen of dreigen te berokkenen aan de financiële belangen van de Unie, van oordeel is dat het, gezien de ernst van het strafbaar feit of de complexiteit van de procedure in de zaak in kwestie, niet nodig is een zaak te onderzoeken of te vervolgen op het niveau van de Unie, vaardigt het, in het belang van een efficiënt verloop van het onderzoek of de vervolging, overeenkomstig artikel 8, lid 2, algemene richtsnoeren uit die de vaste kamer in staat stellen de zaak naar de bevoegde nationale autoriteiten te verwijzen.

Met het oog op een coherente toepassing van de richtsnoeren brengt elke vaste kamer jaarlijks verslag uit aan het college over de toepassing van de richtsnoeren.

Dergelijke verwijzingen omvatten tevens alle in artikel 17, lid 2, bedoelde onlosmakelijk verbonden strafbare feiten waarvoor het Europees Openbaar Ministerie bevoegd is.

- 2b. De vaste kamer deelt alle besluiten om een zaak naar de nationale autoriteiten te verwijzen op basis van lid 2a mee aan de Europees hoofdaanklager. Zodra die informatie is ontvangen, kan de Europees hoofdaanklager binnen drie dagen de vaste kamer verzoeken haar besluit te herzien, indien hij van oordeel is dat dit noodzakelijk is in het belang van de samenhang van het verwijzingsbeleid van het Openbaar Ministerie. Indien de Europees hoofdaanklager lid van de betrokken vaste kamer is, oefent een van zijn plaatsvervangers het recht uit om die herziening te verzoeken.
- 2c. Indien de bevoegde nationale autoriteiten de zaak niet overeenkomstig lid 2 of lid 2a willen overnemen binnen een termijn van ten hoogste 30 dagen, blijft het Europees Openbaar Ministerie bevoegd om vervolging in te stellen of de zaak te seponeren overeenkomstig de voorschriften van deze verordening.

3. Indien het Europees Openbaar Ministerie overeenkomstig artikel 33, lid 3, een sepot overweegt, en indien de nationale autoriteit zulks verlangt, verwijst de vaste kamer de zaak onverwijld naar die nationale autoriteit.
4. Indien de nationale autoriteit ten vervolge op een verwijzing overeenkomstig lid 1, lid 2 of lid 2a, en artikel 20, lid 3, beslist een onderzoek in te stellen, doet het Europees Openbaar Ministerie het dossier aan die nationale autoriteit toekomen, ziet het af van verdere onderzoeks- en vervolgingsmaatregelen en sluit het de zaak.
5. Indien een dossier overeenkomstig lid 1, lid 2 of lid 2a, en artikel 20, lid 3, is overgedragen, stelt het Europees Openbaar Ministerie de betrokken instellingen, organen en agentschappen van de Unie alsmede, in voorkomend geval, overeenkomstig het nationale recht, de verdachte of beklaagde personen en de slachtoffers van de misdrijven, daarvan in kennis. De geseponeerde zaken kunnen ook naar OLAF of bevoegde nationale bestuurlijke of gerechtelijke autoriteiten worden verwezen voor invordering of andere administratieve follow-up.

Artikel 29

Beëindiging van het onderzoek

1. Indien de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt, van oordeel is dat het onderzoek is voltooid, legt hij een verslag voor aan de toezichthoudende Europees aanklager, met daarin een samenvatting van de zaak en een ontwerpbeslissing om al dan niet over te gaan tot vervolging voor een nationale rechter of om overeenkomstig de artikelen 28a, 33 of [34] een verwijzing, sepot of schikking van de zaak te overwegen. De toezichthoudende Europees aanklager stuurt de documenten door naar de bevoegde vaste kamer, samen met, indien hij dit nodig acht, zijn eigen beoordeling. Indien de vaste kamer, in overeenstemming met artikel 9, lid 3, de door de gedelegeerd Europees aanklager voorgestelde beslissing neemt, zet hij de zaak dienovereenkomstig voort⁷⁹.

⁷⁹ In de preambule zal een overweging worden opgenomen om te verduidelijken dat de Europees aanklager in het kader van deze bepaling de bevoegdheid behoudt om aan de gedelegeerd Europees aanklager specifieke instructies te geven als bedoeld in artikel 11, lid 2.

2. Indien de vaste kamer op basis van de ontvangen verslagen voornemens is de door de gedelegeerd Europees aanklager voorgestelde beslissing niet te volgen, maakt zij, indien nodig, haar eigen evaluatie van de zaak vooraleer een definitieve beslissing te nemen of nadere instructies aan de gedelegeerd Europees aanklager te geven.
3. In voorkomend geval wordt in het verslag van de gedelegeerd Europees aanklager de beslissing om de zaak aanhangig te maken bij een rechtbank van de lidstaat waar hij werkzaam is of, overeenkomstig artikel 22, lid 4, bij een rechtbank in een andere lidstaat die bevoegd is voor de zaak, op toereikende wijze gemotiveerd.

Artikel 30

Vervolging voor de nationale rechter

1. Indien de bevoegde vaste kamer beslist om volgens de procedure van artikel 29 vervolging in te stellen, maakt de gedelegeerd Europees aanklager de zaak aanhangig bij een bevoegde rechter van zijn lidstaat.
2. Indien meerdere lidstaten bevoegd zijn voor de zaak, beslist de vaste kamer in beginsel om de zaak aanhangig te maken in de lidstaat van de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt. De vaste kamer kan, rekening houdend met het overeenkomstig artikel 29, lid 1, ingediende verslag, beslissen de zaak in een andere lidstaat aanhangig te maken, indien dit terdege kan worden gemotiveerd, rekening houdend met de criteria van de leden 4 en 5 van artikel 22, en een gedelegeerd Europees aanklager van die lidstaat daartoe opdracht geven.
3. Vooraleer te beslissen een zaak aanhangig te maken, kan de bevoegde vaste kamer, op voorstel van de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt, beslissen meerdere zaken samen te voegen waarvoor verschillende gedelegeerd Europees aanklagers onderzoeken hebben ingesteld tegen dezelfde persoon of personen met het oog op vervolging voor de rechtbank van een lidstaat die, op grond van zijn wetgeving, voor elk van deze zaken bevoegd is.

4. Wanneer beslist is in welke lidstaat de vervolging zal geschieden, wordt op grond van het nationale recht bepaald welke de in die lidstaat bevoegde nationale rechtbank is.
5. Indien zulks nodig is voor de invordering, de administratieve follow-up of de monitoring, stelt het Centraal Openbaar Ministerie de bevoegde nationale autoriteiten, de betrokken personen en de betrokken instellingen, organen en agentschappen van de Unie in kennis van de beslissing om te vervolgen.
6. Indien het Openbaar Ministerie ten vervolge op een vonnis van de rechtbank moet beslissen al dan niet in beroep te gaan, dient de gedelegeerd Europees aanklager bij de bevoegde vaste kamer een verslag met een ontwerpbeslissing in en wacht hij op de instructies van laatstgenoemde. Indien dit onmogelijk is binnen de overeenkomstig het nationale recht vastgestelde termijn, is de gedelegeerd Europees aanklager gemachtigd in beroep te gaan zonder voorafgaande instructies van de vaste kamer en dient hij het verslag onverwijld bij de vaste kamer in. De vaste kamer geeft de gedelegeerd Europees aanklager vervolgens de opdracht het beroep te handhaven of in te trekken. Dezelfde procedure is van toepassing wanneer, in de loop van de gerechtelijke procedure en overeenkomstig het toepasselijke nationale recht, de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt, een standpunt inneemt dat tot sepot zou leiden.⁸⁰

Artikel 31

Bewijsmateriaal⁸¹

1. Het blote feit dat het bewijsmateriaal in een andere lidstaat of overeenkomstig het recht van een andere lidstaat werd verzameld, volstaat niet voor een rechter om de toelating van bewijsmateriaal dat door de aanklagers van het Europees Openbaar Ministerie of de verweerder wordt aangevoerd, te weigeren.

⁸⁰ In de preambule zal een overweging worden opgenomen om te verduidelijken dat de Europees aanklager in het kader van deze bepaling moet worden geraadpleegd, en dat deze de bevoegdheid behoudt om aan de gedelegeerd Europees aanklager specifieke instructies te geven overeenkomstig artikel 11, lid 2.

⁸¹ Een overweging in de trant van overweging 39 van de EOB-richtlijn zal in de preambule worden ingevoegd, met de volgende voorlopige formulering: "*Deze verordening eerbiedigt de grondrechten alsook de beginselen die zijn erkend in artikel 6 van het VEU en in het Handvest, met name titel VI daarvan, in internationaal recht en internationale overeenkomsten waarbij de Unie of alle lidstaten partij zijn, met inbegrip van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, en in de grondwetten van de lidstaten, op hun respectieve toepassingsgebied. In lijn met deze beginselen en onder eerbiediging van de verschillende rechtsstelsels en -tradities van de lidstaten overeenkomstig artikel 67, lid 1, VWEU, belet niets in deze verordening de geadieerde rechter om nationale fundamentele rechtsbeginselen inzake het eerlijk verloop van de procedure toe te passen zoals die gelden in common-lawstelsels in het kader van bijvoorbeeld juryrechtspraak.*".

Indien het recht van de lidstaat van de geadieerde rechter voorschrijft dat deze de toelaatbaarheid van bewijsmateriaal onderzoekt, vergewist hij zich ervan dat de toelating niet onverenigbaar is met de verplichtingen van de lidstaten om overeenkomstig artikel 6 VEU, het eerlijke verloop van de procedure, de rechten van de verdediging of andere rechten als verankerd in het Handvest te eerbiedigen.

2. Deze verordening doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de geadieerde rechter om het bewijsmateriaal dat door de verweerder of door de aanklagers van het Europees Openbaar Ministerie wordt aangevoerd, vrijelijk te beoordelen.

Artikel 32

Vervreemding van geconfisqueerde vermogensbestanddelen

Indien de bevoegde nationale rechter, in overeenstemming met de vereisten en procedures van het nationale recht, waaronder nationale wetgeving ter uitvoering van Richtlijn 2014/42/EU van het Europees Parlement en de Raad van 3 april 2014 betreffende de bevrozing en confiscatie van hulpmiddelen en opbrengsten van misdrijven in de Europese Unie, in een definitieve uitspraak heeft besloten beslag te leggen op eigendommen die verband houden met, of opbrengsten die zijn verkregen uit een misdrijf dat onder de bevoegdheid van het Europees Openbaar Ministerie valt, worden deze vermogensbestanddelen of opbrengsten vervreemd overeenkomstig het toepasselijke nationale recht. Dergelijke vervreemding mag geen negatieve gevolgen hebben voor de rechten van de Unie of van andere slachtoffers die voor de door hen geleden schade vergoed moeten worden⁸².

AFDELING 4

REGELS BETREFFENDE ALTERNATIEVEN VOOR VERVOLGING

Artikel 33

Sepot⁸³

1. De vaste kamer kan, op basis van een overeenkomstig artikel 29, lid 1, door de behandelende gedelegeerd Europees aanklager ingediend verslag, besluiten de zaak tegen een persoon te seponeren indien vervolging onmogelijk is geworden, op grond van het recht van de lidstaat van de gedelegeerd Europees aanklager die de zaak behandelt, om een van de volgende redenen⁸⁴:

⁸² In een overweging zal het verband tussen deze bepaling en compensatie voor de EU-begroting op basis van administratieve invordering worden verduidelijkt.

⁸³ PT is van mening dat deze bepaling niet strookt met het subsidiariteitsbeginsel.

⁸⁴ CZ maakt een algemeen voorbehoud bij de lijst van redenen.

- a) de verdachte of beklaagde persoon is overleden, of de verdachte of beklaagde rechtspersoon is ontbonden;
 - aa) de verdachte of beklaagde persoon is ontoerekenbaar geworden;
 - b) de verdachte of beklaagde persoon is amnestie verleend;
 - c) de verdachte of beklaagde persoon is immuniteit verleend, tenzij deze is ingetrokken;
 - d) de nationale verjaringstermijn is verstreken;
 - e) de zaak is reeds definitief afgesloten wat de feiten betreft;
 - f) er is onvoldoende bewijsmateriaal⁸⁵.
- 2. Een beslissing overeenkomstig lid 1 vormt geen belemmering voor verder onderzoek op basis van nieuwe feiten die bij het Europees Openbaar Ministerie niet bekend waren op het tijdstip van het besluit en later bekend zijn geworden. De beslissing om onderzoeken te heropenen op basis van dergelijke nieuwe feiten wordt door de bevoegde vaste kamer genomen.
- 3. Indien het Europees Openbaar Ministerie overeenkomstig artikel 17, lid 2, bevoegd is, seponereet het een zaak slechts na overleg met de nationale autoriteiten van de lidstaat als bedoeld in artikel 20, lid 5. In voorkomend geval verwijst de vaste kamer de zaak naar de bevoegde nationale autoriteiten overeenkomstig artikel 28a, leden 3 tot en met 5.
- 4. Indien een zaak geseponereet is, stelt het Europees Openbaar Ministerie de bevoegde nationale autoriteiten daarvan officieel in kennis, en brengt het tevens de betrokken instellingen, organen en agentschappen van de Unie, de verdachte of beklaagde personen en de benadeelde partij daarvan op de hoogte⁸⁶. De geseponereerde zaken kunnen ook naar OLAF of bevoegde nationale bestuurlijke of gerechtelijke autoriteiten worden verwezen voor invordering of andere administratieve follow-up.

[...]

⁸⁵ MT maakt een voorbehoud bij deze bepaling.

⁸⁶ Deze bepaling laat bijkomende informatieverplichtingen op grond van het nationale recht onverlet.

HOOFDSTUK V

PROCEDURELE WAARBORGEN

Artikel 35⁸⁷

Reikwijdte van de rechten van verdachte en beklaagde personen

1. De activiteiten van het Europees Openbaar Ministerie worden uitgevoerd met volledige inachtneming van de rechten van verdachte en beklaagde personen zoals verankerd in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, met inbegrip van het recht op een eerlijk proces en de rechten van de verdediging.
2. Elke verdachte of beklaagde persoon tegen wie een strafprocedure van het Europees Openbaar Ministerie loopt, heeft ten minste de procedurele rechten als vastgesteld in de Uniewetgeving, met inbegrip van richtlijnen betreffende de rechten van verdachte en beklaagde personen in strafzaken, waaronder:
 - a) het recht op vertolking en vertaling als vastgesteld in Richtlijn 2010/64/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 oktober 2010 betreffende het recht op vertolking en vertaling in strafprocedures;
 - b)⁸⁸ het recht op informatie en op toegang tot de stukken van een dossier als vastgesteld in Richtlijn 2012/13/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2012 betreffende het recht op informatie in strafprocedures;
 - c) het recht op toegang tot een advocaat en het recht in geval van detentie contact te hebben met derden en deze in kennis te laten stellen van de detentie als vastgesteld in Richtlijn 2013/48/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2013 betreffende het recht op toegang tot een advocaat in strafprocedures en in procedures ter uitvoering van een Europees aanhoudingsbevel en het recht om een derde op de hoogte te laten brengen vanaf de vrijheidsbeneming en om met derden en consulaire autoriteiten te communiceren tijdens de vrijheidsbeneming;

⁸⁷ De Commissie maakt een algemeen voorbehoud bij deze bepaling.

⁸⁸ AT en DE stelden een algemene vraag over het recht op toegang tot informatie en toegang tot de stukken van een dossier voor verdachte en beklaagde personen. Volgens het voorzitterschap hoort deze kwestie thuis in het deel over de verwerking van informatie (artikelen 20 tot en met 24 van het oorspronkelijke Commissievoorstel).

- d) het zwijgrecht en het recht om voor onschuldig te worden gehouden als vastgesteld in Richtlijn 201x/xx/EU van het Europees Parlement en de Raad ter versterking van het vermoeden van onschuld en van het recht om in strafprocedures bij het proces aanwezig te zijn;
 - e) het recht op rechtsbijstand als vastgesteld in Richtlijn 201x/xx/EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende het recht op voorlopige rechtsbijstand voor van een misdrijf verdachte of beschuldigde burgers en voor personen tegen wie een Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd.
3. Onverminderd de in dit hoofdstuk vastgestelde rechten, beschikken verdachte en beklaagde personen en andere personen die betrokken zijn bij de procedures van het Europees Openbaar Ministerie, over alle procedurele rechten die zij op grond van het toepasselijke nationale recht hebben.

Artikel 36

Rechterlijke toetsing voor het Hof van Justitie van de Europese Unie

- [1. *Alleen de door de Europees aanklager op basis van de artikelen [...] ⁸⁹ genomen procedurele maatregelen worden voor het Hof van Justitie van de Europese Unie getoetst overeenkomstig artikel 263 van het Verdrag.*
2. *Onverminderd artikel 267 van het Verdrag zijn de rechtbanken van de lidstaten bevoegd voor het toetsen van andere procedurebesluiten die het Europees Openbaar Ministerie in de uitoefening van zijn functies neemt, overeenkomstig de voorschriften en procedures in het nationale recht.] ⁹⁰*

[...]

⁸⁹ Het LU voorzitterschap is van mening dat dit ten minste artikel 30, lid 2, dient te behelzen.

⁹⁰ Over de formulering van dit artikel is nog geen politiek akkoord bereikt.